

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis.

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas VIII

Sausio-January 15 d., 1926

442

No. 1 (191)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"VYTIS" (The Knight)
Published Semi-Monthly by Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania)
SUBSCRIPTION RATE:

Yearly	\$3.50
6 Months	2.00
In foreign countries and Chicago yearly	4.00

Advertising rates on application.

All communications must be addressed:

"VYTIS"

4736 S. Wood Street

Chicago, Illinois

Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"

Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$3.50
Pusmečiui	2.00
I Užsienį ir Chicagoj Metams	4.00
Pavienis numeris	.20

"VYTIS"

4736 S. Wood Street

Chicago, Illinois

Telephone Lafayette 6298

Į Darbą, Jaunime!

Jaunimas — tai kiekvienos tautos ar šalies ateitis. Tai gerai išidėmėjo visos šalys. Nepamiršo tai ir Lietuva.

Jau suorganizuota suvirš 40,000 pavasarininkų (kaimų ir miestų jaunimas) ir apie 6,000 ateitininkų (gimnazijų ir universiteto moksleiviai). Pavasarininkai — tai kariuomenė, o ateitininkai — vadai. Iki jubiliejinių iškilmių, kurios įvyks 1927 metais, ta kariuomenė gal paaugus iki 100,000.

Svarbiausias dabar Lietuvos uždavinys — tai Vilniaus atgavimas. Šis uždavinys ne keno kito, kaip jaunimo. Jaunimas tai ir jaučia: nuolat ant jo lūpų daina: "Mes be Vilniaus nenurimsim" ir nekantriai laukia, kuomet jo jėgos sustiprės, kad tą svarbų uždavinį atlikus. Ir netoli tie laikai, kuomet ant Gedimino kalno suplevėsuos laisva Lietuvos vėliava — jie ateis greičiau, negu spėliojama.

Ir Amerikos lietuvių ateitis jaunimo rankose. Tai lietuviai neturėtų pamiršti. Jeigu darbuojasi Lietuvos jaunimas, kurs yra gana sunkiose aplinkybėse, tai daugiau gal pasidarbuoti čionykštis jaunimas, gyvendamas tokioj turtingoj šalyj, kur pažanga ne metais, bet dienomis auga, kur tiek gyvybės, judrumo, kur laisvės rodos nemažiau kaip Lietuvoj. Žinoma, čia jaunimu ir susirūpinta. Susiorganizavęs čia jaunimas kiek

panašiu būdu, kaip Lietuvoj "Vyčiai" "Giedrininkai" (Šie pastarieji moksleiviai). Dar neteko man gerai su čionykščiu jaunimu susipažinti; tiesa, turėjau malonios progos dalyvauti kelete susirinkimų. Iš to darau išvadą, kad jaunimas čia smarkiai darbuojasi; pranešimai, daromi laikraščiuose, irgi tai liudija.

Pasekmingesnei darbuotei reikalinga būtų, o gal net būtina yra, susiartinti abiejų šalių (Amerikos ir Lietuvos) jaunimui. Toks susiartinimas pridėtų jaunimui daugiau energijos, sujungtų didesnėn vienybėn (o juk vienybėje galybė!), labiau suvienodintų darbuotę, suteiktų galimybes vieniem nuo kitų šio ar to pasimokyti ir t.t.

Tam tikslui reikalinga būtų padaryti ekskursijas vieniems pas kitus didesniais ar mažesniais būriais. Kelionių išlaidoms turėtų būti surasti šaltiniai.

Lietuvos jaunimas, kiek man teko girdėti, jau susimąstęs yra, kaip partraukus Amerikos jaunimo į iškilmes 1927 m. Juk gera būtų, kad keli šimtai, ar gal tūkstančiai čionykščio jaunimo galėtų nuvykti Lietuon, dalyvauti tenai iškilmėse, pamatyti įdomesnes Lietuvos vietas ir pagaliao rudeniop grįžti atgal prie darbo. O Lietuvos jaunimas gražių iškilmių moka surengti! Tai

Kun. A. Steponaitis.

liūdijs pavasarininkų kongresas, įvykęs 1924 m. Šiauliuose, tą patį rodo ir 1925 m. rajoniniai (Mariampolės, Panevėžio, Alytaus, etc.) kongresai. Daugelis čionykščio jaunimo nėra matę Lietuvos ir žino apie ją tik iš dainų ir papasakojimų; taigi gera būtų pamatyti žaliuojančią, žydinčią Lietuvą, pasiklausyti jos paukštelių čiulbėjimo ir gegutės kukavimo, pakvėpuoti jos tyru oru, pasivaikščioti su broliukais ir sesutėmis po jos lygumas, pasvarstyti tėvynės reikalus ir t.t.

Amerikos jaunimas myli Lietuvą; užmink jam apie tėvynę, tai veidai nušvinta, akutės sužiba, klausinėja, teiraujasi; mėgsta ir dainas ir visa, kas tik primena Lietuvą. Net griaudu darosi kartais: nematė Lietuvos, o tiek prie jos prisirišimo ir meilės.

Vienybėje galybė. Ta vienybė ypač turi susirūpinti čionykštis jaunimas. Ar kas bus vienoj ar kitoj pusėj plačiosios Amerikos, turi jausti, kad jis priklauso prie tos praktiškos jaunimo šeimynos ir savo darbuotę taip tvarkyti, kaip to reikalauja organizacija. Šeimynos nariai paprastai dažnai pasikalba, išreiškia viens kitam suraminimo paguodos—tad ir jaunimas, kad ir toli gyvenantis, turi susisiekti su kitais ar laiškais ar per laikraščius, pasvarstyti bendrus svarbius reikalus.

Norint pasekmingiau darbuotis, reikia pažinti trukdančias darbuotę kliūtis bei priešus ir stengtis juos pašalinti.

Didžiausias jaunimo priešas, tai ištvirtimas. Vengti tatau šio priešo ir visų aplinkybių prie jo vedančių. Nedraugauti nei su asmenimis, nei su raštais, nešančiais ištvirtimą.

Girtuoklystė—tai siaubūnas-slibinas, kamuojantis pasaulį. Jaunime, jeigu gerbi ir brangini save, niekumet nesusitik su alkoholiu!

Kaip paukštis sutvertas lakiojimui, taip žmogus darbui. Darbas jaunimui ypač turi rūpėti, nes jo jėgos stiprios, jis kuria visą savo ateitį, visą likimą. Taigi, jaunime, ne žaislams esi skirtas! Tavo deviza turi būti: darbas, darbas ir dar kartą darbas. Žaislas tik tiek reikalingas, kiek jis suteikia pasilsį. Be pasilsio apsieiti, žinoma, negalima. Pasilinksminimai jaunimui reikalingi, bet tik dori ir su saiku.

Garbingas jaunime, daug ko laukia nuo tavęs pasaulis ir tautos. Taigi į darbą! Kelią Tau rodo Kristaus mokslas, prie darbo skatina gražus obalsis "Dievui ir Tėvynei" arba "Visa atnaujinti Kristuje."

Chicago, Ill.
Gruodžio 16, 1925.

AMERIKIETIS PROF. MILLERIS APIE LIETUVĄ.

Visai Liūdną Ateitį Lenkijai Pranašauja.

Nesenai į Kauną buvo nuvykęs Ohio valstybės universiteto profesorius, d-ras Herbert A. Milleris, kuris keliaudamas p Europą ilgesniam laikui sustojo ir Lietuvoj. Svečias nuvyko į Kauną iš Šiaulių, kur kurį laiką gyveno pas savo draugą amerikietį p. Petraitį.

Be kita ko prof. Milleris yra imigracijos klausimo specialistas ir Europos tautų gyvenimo žinovas. Jis organizavo ir dabar vadovauja "Vid. Europos Tautų Unijai" (Mid-European Union), kurios narys yra ir lietuvių tautos taryba. Jis nemaža prisidėjo ir Lietuvos nepriklausomybei propaguoti Amerikoj.

Lietuvos nepriklausomybės reikalu jis pasidarbavo drauge su daugeliu Amerikoj gyvenančių lietuvių visuomenės darbuotojų. Susidomėjimas mažomis tautomis jį ir atvedė į Europą.

Prof. Milleris Lietuvoj buvo 1912 metais. Dabar atvykęs jis stebisi didelėmis teigiamomis permainomis. Jis apsilankęs Lenkijoje, Rusijoje, Čekoslovakijoje, Latvijoje ir Estijoje. Yra parašęs taip pat kelias knygas. Paskutinis jo veikalas yra "Races, Nations and Classes" (Rasės, tautos ir klasės), kurį svečias žada padovanoti Lietuvos universitetui.

Kalbėdamas apie Lenkiją prof. Milleris tarp kita ko pasakė: "Aš netikiu į Lenkijos ateitį ir jos pastovumą. Keliaudamas niekur nesutikau žmogaus, kuris būtų kitokios nuomonės. Šiuo momentu Lenkija gyvena ypatingą krizį ir žinovų manymu, ją teksią dar kartą išdalinti."

Prof. Milleris aplankęs Lietuvą grįžta Pralon, kur yra jo šeimyna. Iš ten keliaus į Konstantinopolį, Palestiną ir grįš Amerikon.

Kalbėdamas su "Eltos" bendradarbiu p. Milleris pareiškė:

"Išbuvus krašte tik tris dienas, sunku apie jį savo nuomonę pasakyti, bet aš jau atlankiau Estiją ir Latviją, kur kai-kurios sąlygos yra panašios į Lietuvos. Tačiau aš pastebėjau ir skirtumą.

Apie sąlygas galima spręsti tik atsiminius kokios jos buvo anksčiau ir sunkumus kuriuos reikėjo nugalėti.

Vienas svarbiausių sunkumų, kurio neturėjo dvi valstybės šiaurėj, yra tas, kad Lietuva tik per dvidešimt metų laisvai naudojasi savo kalba, kurią reikėjo padaryti valstybės kalba. Aš manau, kad per trumpą laiką jūs padarėt stebuklą. Jūs sudarėt savo mokyklos sistemą, kuri buvo pirmiau vedama visiškai skirtinga kalba ir pa-

tenkinti didesnį skaičių norinčių jas lankyti. Dabar jie turi progos mokytis savo gimtąja kalba.

Tiesa, jūsų vienintėlis modelis buvo rusų ir lenkų mokyklų sistema, kurioj buvo išauklėti jūsų mokytojai. Bet aš jau pastebėjau, kad daug senosios sistemos pagrindų pakeista naujais. Dar daug tų žymių ir užsiliko, bet ir jos laikui bėgant bus pašalintos.

Man labai skaudu girdėti, kad Lietuvoj pasirodo tendensija panaikinti koedukaciją. Tai aiškus žingsnis atgal prie senosios tvarkos. Mano nuomone, moderningų auklėtojų pažiūros visiškai nesiskiria koedukacijos klausimu. Koedukacija moraliu ir intelektualiu atžvilgiu yra tinkamiausia mokslui sistema. Neatsižvelgdama kai-kurių sunkumų, Lietuva turėtų tą sistemą palaikyti.

Lietuvos savivaldybių tvarka mane stebina. Aš stebiuos, kaip jūs turėdami tiek daug įvairių

problemų, taip išmintingai savo reikalus sutvarkėt.

Lietuviai yra sugyvenami žmonės. Neatsižvelgiant didelio patriotiškumo, jie geriau už kitą tautą yra nusistatę link tų, kurie juos persekiojo. Tai džiuginantis reiškinys, nes sprendžiant pasaulio daugėjančias problemas, svarbu išlaikyti savo savitumą ir drauge ko-operuoti su kitais.

Laiminga Lietuva ir turėdama savo pastovią valiutą. Kas bus toliau, aš nežinau. Lenkijos sunkumai bus taip dideli, jog jūs greitai pakeisite savo neapykantą į gailėsio jausmą. Jos neologingumas pasilaikyti Vilnių pasiremiant skaičiais (tariama lenkų dauguma), gi Lvovą pasiremiant istorija, darosi vis aiškesnis.

Matosi Lietuvoj ir amerikiečių įtaka, kuri tikios pasireikš iš gerosios pusės."

Kun. Pr. Vaitukaitis

Iš Pirmojo Šimtmečio.

Tuomet buvo didi ir sunkūs darbai atliekami. Žydų ir jų rabinų skaitlingi atsivertimai, katalikystės priėmimai tuosyk dideliai stebino sinagogų vadus. Ypač pariziejai bei saducėjai su visu įnirtimu dėjo jėgas krikščionių ir Bažnyčios persekiojimui. Šventas Steponas, vienas iš septynių diakonų, kuris savo didžia iškalba pamoksluose buvo atsižymėjęs, viršui minėtų Bažnyčios priešų labiausiai buvo neapkenčiamas. Mokslinčiai ir žydų daktarai negalėdavo atsilaikyti su juo diskusijose, prieš Šv. Dvasios apšviestą jo didį protą. Sutraukdavo didžias minias, abiejų lyčių žmonių jo klausytų. Stebėtinis iškalbos šis šventas jaunikaitis buvo kaip kokis, rodos, iš kito pasaulio Dievo siųstasis asmuo. Persekiojami, didžiausia pagieža apimti, negalėdami nieko daugiau su juo padaryti, sugavo ir, išvilkę už miesto, akmenimis užmušė. Kankinamasis Šv. Steponas meldė už savo piktadarius, idant Dievas nepaskaitytų nuodėme to jų žiauraus piktadaringo darbo. Mirė kaipo tikrasis Kristaus pasekėjas—pirmas garbingas kankinys už Kristų, atidavė savo gyvybę apie 36 Viešpaties metuose. Jo atminimo diena yra švenčiama antrą dieną Kalėdų, kaipo pirmojo kankinio Kristaus. Iš priežasties Šv. Stepono nužudymo ir žiauriausių persekiojimų, tikintieji išsiskirstė po visas apielinkių šalis; bet apaštalai, Dievo malone pastiprinti, nusprendė užsislėpti ir pasiliko Jeruzalėj ir kitose Judėjos dalyse, tikinčiųjų aprūpinimui.

Kylant persekiojimui Jeruzalėj, buvo proga paskleidimui bei praplatinimui tikybos kituose kraštuose; nes pabėgėliai, arba tremtiniai krikščionys, gausiai pasipylė kituosna Judėjos miestų ir Samarijos pakraščiuose, kurie pasiekę net Phoeniciją, Siriją ir Cyprusą, visur Dievo žodis buvo skelbiamas. Pilypas, vienas diakonų, aplinkybių prierastas užsislėpti Samarijoj, Dievo žodį skelbdamas ir stebuklingai ligonius gydydamas atvertė daugybę ten gyventojų prie švento tikėjimo, tarp kurių buvo ir Simonas—Magicianus vadinamas. Žinia pasklidus, kad Samarija su pakraščiais Dievo žodį priėmė, Šv. Petras ir Šv. Jonas skubiai atvyko naujųjų atsivertėlių šv. Dvasia tikėjime sustiprinti. Angelas apsireiškia su pranešimais—Pilypas griebėsi darbo, prirenginėjo ir krikštijo žydus kurie atvyko Jeruzolimon Dievą pagarbinti. Šis uolus, pasišventęs diakonas apaštalų darbuose pavadintas (XXI.8) evangelistu, kuris savo misijos darbu pasiekė iki pietinio Azotų krašto.

Persekiojimo laike Jeruzalėj buvo "Helenikietis" iš Tarsaus, žydas vardu Saulius, atsižymėjęs visu smarkumu vykinti persekiojimo darbą prieš Krikščioniją; stiprus prisilaikytojas Parizaizmo, mokslus įgijęs Jeruzalėj prie tame laike pagarsėjusių Gamalialų. Šitas Saulius dalyvavo Šv. Stepono užmušime ir sergėjo apsiaustus tų žmogžudžių kurie jį nukankino; nepatenkintas krikščionių persekiojimo darbu Jeruzalėje, gavo nuo Sanhedrimo leidimą išbandyti Kristaus pasekėjus,

kurie tame laike slapstėsi Damaske. Bet jam begrištant miestan, jis tapo per regėjimą atverstas. Viešpats Jėzus jam apsiroiškė—nepaprastai didžios šviesybės apimtas, laikinai nustojo akių šviesos (apako); tuoj tapo nugabentas į Damaską ir ten po trijų dienų laiko atsitaisė jo akių regėjimas ir priėmė švento Krikšto sakramentą nuo Ananijaus (Apaš. Darb. IX.1-18). Šito Sauliaus tasai stebėtinai atsivertimas įvyko apie 36 ar 37 metą, arba kitaip sakant: trečiame mete po Kristaus mirties.

Tokiame didžiame žydų įtužime, šis pirmiau buvęs taip žiaurus krikščionių persekiotojas—Saulius, dabar girdimas “beskelbiąs Jėzų synogose” ir pareiškiant Jį sūnumi Dievo—nuo seno pažadėtąjį Mesiją. Po atsivertimo, netrukus, Saulius persikėlė į Arabiją, kur jisai apie tris metus laiko susitelkime bei ramybėje praleido prisirengimui savo apaštalavimo darbui. Po to jis grįžo vėl į Damaską—bet žydai visu įnirtimu kėsinosi prieš jo gyvybę, taigi nusprendė to pavojaus pasisaugoti, ir išvyko į Jeruzalę. Čia Saulius, po atsivertimo krikščionybėn pirmu kartu atsirado mieste Jeruzalės ir padarė vizitą pas šv. Petrą, Bažnyčios galvą. Barnabas supažindino jį su apaštalais ir Saulius pasiliko Jeruzalėje per penkioliką dienų. Po to, regėjime perspėtas, vėl apleido miestą ir sugrįžo į Tarsą.

Apie 38 Viešpaties metais, Petras, kaip galva apaštalu, padarė generalę vizitaciją nuo Jeruzalės artimiausių ir tolesnių apielinkių bažnyčioms. Apsilankydamas mieste Lydda stebūklingai išgydė kraujo pludimu sergantį žmogų “Vardan Jėzaus,” ir Joppe, prikėlė iš mirusiųjų dorybėmis pasižymėjusią našlę vardu Tabitha. Šių stebūklų pasekmėje didis skaičius žydų bei pagonių Krikščionybėn tapo atversta. Mieste Joppe, apaštalu princas—Petras, karštame pamaldume gyvendamas ir sunkiai Kristaus darbą dirbdamas, daugybę žydų ir pagonių kasdieną atversdavo prie šventos tikybos. Centurionas Cornelius Caesarietis ir visa jo šeimyna tapo priimti Kristaus Bažnyčion.

Tuo tarpu Petras įsteigia bažnyčią Antioke; nes sulyg Eusebijaus pasakymo, apaštalu princas, savo vizitomis keliaudamas, pasiekė iki Sirijos. Tremtiniai krikščionys iš Jeruzalės taipgi visur Dievo žodį skelbė, bet tiktai žydams ir taip vadinamiems “prozelytams.” Tie, kurie paėjo iš Cypuso ir Cyrenos, buvo tai pirmutiniai apsakoti Viešpatį Jėzų pagoniems Antioke, kurių žymi dalis priėmė šv. tikyba—krikščionimis tapo. Antioke buvo tai, kad tie visi, ką naujai tikėjimą priėmė, pasivadino save “Discipuli Domini” — “Fratres,” kiti praminti krikščionimis, bet šis

vardas buvo jiems duotas panašiausiai rymionių, kadangi žydai juos su pažeminimu vadindavo nazarėnais bei galiliečiais.

Pasklidus gandui (žiniai) apie skaitlingus atsivertimus tarp pagonių, apaštalai pasiuntė Barnabą į Antioką pavartyti pirmyn tą darbą, kuris taip pasekmingai buvo pradėtas. Barnabas ir Saulius, nenuilstančiai ten ištisą metą darbavosi, su didelėmis pasekmėmis jų darbuotėje kuria buvo galima pasidžiaugti. Kada apie 44 Viešpaties metais, visoje Judėjoje katastrofai kilus—badui bei marui, Antioko krikščionys jautė sau už pareigą eiti ir gelbėti kentančiuosius savo brolius Jeruzalėj. Barnabas ir Saulius nusprendė tame dalyke pasidaruoti—pasiuokavo, pasišventė darbui, kiek galimybė leido: nešė, gelbėjo, parinko aukų, išdalino sušelpdami reikalinguosius ir vėl grįžo į Antioką tęsti savo misijos darbus.

Keturiasdešimts pirmasis iki 44 Viešpaties metais Karalius Herodas Agrippa I, norėdamas patenkinti žydus, sukėlė žiaurų persekiojimą apaštalu ir Kristaus Bažnyčios dar kūdikystėje tebesančias. Jisai buvo priežastimi Jokūbo senesniojo, šv. Jono Apaštalo brolio nužudyme, 42 Viešpaties metais. Jojo tai buvo darbas, kad šv. Petrą į kalėjimą uždarė ir jau buvo nuspręsta minėtam apaštalui mirties valanda. Šiame taip liūdname momente buvo be paliovos visos Kristaus Bažnyčios meldžiamasi už šv. Petrą (Apaštalu Darb. XII.5). Petras, per Dievo angelą iš kalėjimo tapo paliuosuotas ir nuo mirties išgelbėtas. Taipgi mirtis to paties nuozmiojo karaliaus gyvybę pakirto; kas vėl suteikė ramybę šv. Bažnyčiai augti ir plėtotis. Per 7 ar 8 pirmuosius metus po žengimo į dangų mūsų Viešpaties, apaštalai darbavosi vien tik po Palestiną. Bet tų didžių persekiojimų laiku (Agrippa sukeltų), apaštalai išsiskirstė į visas kitas šalis, tiktai Jokūbas mažesnis, kuris buvo paskirtas Jeruzalės vyskupu, vienas pasiliko toje apielinkėje Kristaus darbo dirbti. (Žiūrėk Theolog. dogm. ir Apaštalu darbai).

—o—
J. Naruševičius

PALAIMINTAS TAS, KURS SAVE PAŽINO.

Palaimintas tas, kurs save pažino,
Pažinęs piktą savyje naikina.
Palaimintas, kas tvirtybės turėjo,
Pagundas piktas savyj nugalėjo.
Palaimintas, kas Dievo žodį girdi
Ir sau visuomet dedasi į širdį.
Palaimintas, kas tur sąžinę gryną,
Kuri mūs' kūną ir sielą ramina.
Palaimintas, kas vilties nenustoja
Ir būvį laimingą sau iškovoja.

J. T. Smith

Ateitininkas.

(Iš angliško liuosai vertė A. K. Tauragis)

SKYRIUS XXVII.

Pirmoji klasta.

Edvardas nematė visų pasekmių paeinančių iš atmainų namiej, ir nesuprato ką tai reikš jam būti vienam. Susiramino mąstydamas apie visų sugrįžimą, ir apie ateinančios žiemos linksmumus, kuomet Maginis apsigyvens prie Smilčių Suonašos, ir kaip bendrasis kambaris vėl bus smagus. Vis gi atmainos, nežiūrint triukšmo ir smagumų, pasirodė liūdnos, vien dėl to, kad jos buvo atmainomis.

Vestuvės buvo tykios bet linksmos, ir Edvardo džiaugsmui, jo draugas detektivas atliko savo dalį gerai,—tai yra, jis išrodė kaip banko vedėjas susituokiantis su puikia mergina, pritinkamiausiomis iškilmėmis.

Vestuvių iškilmėms pasibaigus ir jaunavedžiams išvažiavus į Europą, prasidėjo rengimasis Vinco kelionės į kalnus. Vaikai juokavo iš to, bet atsiveikinant jų širdys buvo sunkios. Kuomet Edvardas užrakino paskutines namų duris, kas nors jo gerklėj sutaksėjo it raktas jutrinioj. Paliko jis vėl be namų. Ir taipgi jautėsi be draugo likęs, kuomet už kelių dienų vėliau, jis palydėjo Tėvą N— ant traukinio kuris nuvežė jį į New York'ą prie Europinio laivo. Aroldas ir jis grįžo į apsigyvenamus namus it našlaičiu. Aroldas turėjo ką mintyti ir tą vakarą jiems dviem besėdint savo kambary prieš gulsiant jis kalbėjo apie tai.

“Edvardai, tu buvai našlaitis visą savo gyvenimą, ar ne?” sakė jis.

Ans linktelėjo.

“Baisus jausmas,” tęsė Aroldas. “Aš jo niekados nebuvau jautęs, bet dabar kada mano sesuo kitam priklauso, rodos jaučiu pirmu syk.”

“Bet dabar tu turi du namų,” sakė Edvardas, “pas tetą ir pas švogerį. Tu turi teisę prie abiejų vietų, gi aš niekur neturiu.”

“Bet, jei ir turiu, nemanau jomis naudotis. Kaip ir tu pats, aš patyriau ką nors iš atmainos, ir išmokau kaip ateitin žiūrėti. Aš nepasiliksiu šiame F— miestely.”

Edvardas nustebeš ir nuliūdęs debsojo į jį.

“Ir tu?” jis sušuko.

“Ir aš, mielasis vaike! Nuo tos dienos kada mano sesuo paskelbė savo sužadėtuves, aš pradėjau mąstyti apie tai. Važiuosiu į New York'ą.

Turiu banko išsilavinimą. Galiu gauti gerą laišką nuo vyriausybės čia. Stosiu į prekybą kaip vyras, ir gausiu geriausią vietą kokią dideliame mieste žmogus gali laimėti. Nėra čia progos pakilti aukščiau. Na, nemanyk, kad gali įkalbinti mane pasilikti, nes negali. Išvažiuosiu kaip tik galėsiu tą mandagiai padaryti.

“Kur tu važiuosi?” klausė Edvardas su žymia panieka. “Tu kalbi apie žiūrėjimą į ateitį kaip aš darau. Ar tai važiuoti į didelį miestą, be pažįstamų, užsiėmimo ieškoti, reiškia į ateitį žiūrėti? O kur tu eisi New York'e?”

“A, bet aš tą galiu pataisyti!” lengvai sakė Aroldas imdamas siūlą nuo savo žipono ir rūpestingai uždėdamas jį ant Edvardo. “Valgomų daiktų pardavinėtojai tokių mažų dalykų nepaiso,” ir jis nusijuokė. “Ir ištikro aš galiu sakyti, kad tuo dalyku jau apsirūpinau.”

“Kaip, aš norėčiau žinoti?” užklausė Edvardas, rūstus it teisėjas.

“Štai kaip,” atsakė Aroldas. “Aš žinau vieną įtekmingą žmogų didžiame mieste kuriam tik reikia pasakyti šiam ar anam bankui: štai vyras kuriam noriu vietos surasti, na ir minėtas vyras turi vietą. Žinau kitą žmogų kuris turi didelę įtekumą pas šitą žmogų. Pasakysiu antram žmogui, ‘Duok man laišką prie pirmojo žmogaus.’ Aš gaunu tą laišką, įduodu, gaunu vietą ir dalykas užbaigtas.”

“Bet kas yra šios dvi galybės?” klausė Edvardas. “Ar Anglija ar Rusija? Ar Barnumas ar Forepaugh'as?”

“Galingesni už juodu, vaike mano,—galingesni už juodu,” pasididžiudamas pasakė Aroldas. “A, matai ką reiškia turėti ir palaikyti tokius draugus ir pažįstamus! Mano jaunystėj išmokau juos pažinti ir mylėti, ir dabar yra mano garbinga prievolė jais pasinaudoti.”

“Bet kas jie tokie?”

“Gerbiamas Jokubas E. Saulėnas ir nė kiek nemažiau gerbiamas Edvardas T—. Ar klystu?”

“Neklysti, o aš esmi apgautas,” sakė Edvardas. “Tikrai tavo tiesa, Aroldai Saulėnai, nors tu mane visiškai nustebinai. Bet kągi ant šito pasakys tavo sesuo?”

“Ką ji norės pasakyti, ji turės pasakyti Europoj. Gi man pasakyti bus jau pervėlu. Ji sutinka su manimi visame. Dabar dalykais apsi-

rūpinau. Užbaigiu savo dienas mūsų banke, ir turiu puikų laišką. Šeštadienyj yra Liepos Ketvirta, tautos gimimo diena. Nuvažiuosiva kartu ant laivo į New York'ą penktadienio naktį—ekskursijų kaina, mano lėšomis. Dieną švęsime Central Park'e. Susirasiva visų Saulėnų galva, aplankysiva jį sekmadienyj, gausiva jo laišką ant įtekmės mano laiško, tavo esimo, ir ant Ateitininkų įtekmės, ir tu galėsi grįžti laivu namon sekmadienio naktį."

Veltui Edvardas perstatė jo sumanymui eilę kliūčių. Jo pasipriešinimas ėjo iš širdies, o ne iš galvos, nes jis jautėsi visiškai parblokštas nustodamas savo draugo taip greit po namų uždarymo.

Tad abu draugu sykiu nuvažiavo į didįjį miestą, atliko savo sumanymą iki pat raidės, ir turėjo geriausią savo gyvenime laiką su patogia Saulėnų šakos galva. Jis juodu iškilmingai priėmė, pavažinėjo apie Park'ą, prižadėjo į savaitę laiko surasti Aroldui vietą, ir norėjo, kad Edvardas pasilikytų pas jį jo paties raštinėj. Bet jis pagerbė vaiko norą triūstis valgomų daiktų pramonėj, ir prašė kaipo malonę pranešti jam kada jis bus prisirengęs pradėti pramonę savo vardu, nes jis jautė tikrai galėsiąs jam pagelbėti, ir troško pagelbėti kaip tik galima Tėvo N— ratelio vaikams. Jis būtų palaikęs vaikus visą naktį savo puikiuose namuose (ir Aroldas priėmė jo kvietimą pasilikti iki susiras sau namus), bet Edvardas turėjo grįžti ūpe namo laivu. Tad, padėkoję maloniam žmogui, juodu išėjo.

Edvardas greitai suspaudė Aroldo ranką, sėdo į laivą atlikti nuobodžiausią savo jauno gyvenimo kelionę. Meldėsi jis tą naktį niekad neturėti kitos tokios kol gyvas bus. Mažasis namelis kuriame jis buvo taip linksmas dingo it laumių žemėj. Liko jis pasauly visiškai vienas, toli nuo draugu.

Edvardas T— buvo nusiminęs, taip paskendęs mintyse apie išvažiavusius, kad ant rytojaus raštinėn įžengė it per sapną. Net kruptelėjo pamatęs Tamą Bensoną jo paprastoj vietoj, ir per mažą valandžiukę stovėjo žiūrėdamas į jį ir mąstydamas. Kokią progą turėtų Bensonas jį užgauti, jei būtų tos pačios minties kaip pernai! Jūros skyrė jį nuo detektivo ir kunigo. Visame miestely neturėjo stipraus draugo.

"Visi tavo draugai apleido miestelį," lengvai sakė Tamas, it būtų linksmas dalykas. "Kodėl ir tu su jais nevažiavai?"

"Man nereikėjo," trumpai atsakė Edvardas.

"Taip gal būtum kiek bėdos išvengęs," Bensonas tęsė toliau. Savininkas sueikvojo dvi dieni peržiūrėdamas knygas kai tavęs nebuvo. Jis rado ką nors klaidinga."

"Gerai, tu gali pasakyti kaip ta klaida ten atsirado. Aš nesirūpinu."

"Ką nors blogo!" atkartėjo Bensonas su dideliu džiaugsmu, it būtų tą sakinį dainavęs, ir kurį per ištisą dieną pakartoto, dar vienu balsu ir vėl kitu, iki, tarp to vyro neapykantos ir savo liūdėsio Edvardas jautė, lyg jo galva ir širdis plyšo sykiu.

(Toliaus bus).

Anūkas-Dainora

MIRŠTANČIAM IDEALISTUI.

Man gyvenimas audringas,
Tau mirtis.

Man likimas veidmainingas,
Tau gi atilsis.

Tau ilsėtis ir giedoti,
Piauti, kas pasėta.

Taip gyvenus reiks buvoti
Kur puiku, saulėta.

Tau ramybė amžinai,
Tau linksma Tėvynė.

Man, sakau, vargų vargai
Dar slopins krūtinę.

Pr. Genys

MANO SODNELIS.

Aš mylių sodnelį,
Kur obelys žydi,
Kur kvapas žiedelių
Man širdį ramina.

O kriaušės, o vyšnios!
Aš myliu, kad žydi
Sodnelis mielasis—
Jis širdį palydi

Į tolimą šalį,
Į saulėtą kraštą,
Kur trokštame kilti,
Numesdami našta

Šios sūtemų žemės,
Mūs' vargo tėvynės...
Ten saulė šviesesnė,
Ten laimė auksinė.

Sparnais vainikuotais
Ištroškusią sielą
Ramybė nutildys;
Ten džiaugtis bus miela...

Jaunuolis Svajotojas

Raustant Rytų Horizontui.

Buvau galingas, turėjau aro sparnus ir skraidamas beribe dangaus erdve raižiau mėlsvas oro bangas ir žvaigždžių takais skridau į amžinai saulėtas dausas. Skrisdamas pažvelgiau į pilką žemės veidą ir pamačiau, kaip liejosi kraujas ir tekėjo ašaros ant žalių gėlių lapų, pilkų, žvaigždėtų laukų ir siūbuojančių rugių varpų... Mačiau, rodos, amžino skausmo verpetų jūrą ir, kaip ugniniai verpetai, rijo tūkstančius jaunuolių, vos pradėjusius gyventi meilės viešpatijoje. Skausmas suspaudė mano krūtinę, ir aš, suglaudęs galingus aro sparnus, kritau į skausmo verpetų jūrą, kad kentėčiau iki amžinosios tylos vartų...

Dabar maudaus skausmo ugninius verpetuos, laukdamas amžinojo džiaugsmo sapno ir juodojo slėpingo karsto, kuris visą paslepia ir nuramina... Ir niekumet nebesvajoju apie mėlsvas oro bangas, saulėtas dausas ir galingus oro sparnus.

Aš būčiau laimingas, jei galėčiau verkti, verkti ir deimantinėmis ašaromis papuošti baltus lelijų žiedus, kurie yra mano skausmo akstinu. Aš prisiminčiau, žiūrėdamas į krikščolinius lašus nuriūdėjusius per mano pabalusius skruostus, kad aš kadaise kūriau spindulingus meilės rūmus aukščiau saulės ir žvaigždžių. Ilgai, ilgai maštyčiau apie josios rausvus skruostus, mėlsvas paslaptingas akis ir tamsiai gelsvus plaukus, kurie uždengdavo mano krūtinę ir užgesindavo aistringus troškimus ir mėlynos jos akys paskandindavo mėlsvose oro bangose, ir beribėje dangaus erdvėje gyvendavo mūsų sielos, ir buvo ramu, ramu... nors žemėje klegėjo mirties juokas, ir kraujas suteršė lelijų žiedus raudonomis dėmėmis. Dabar ugningoje krūtinėje pinsiu ugningą jį vainiką jos kapui papuošti ir savo sielos gelmėse užkursiu skausmo ugnį, kad liepsnotų kartu su meilės užiebtąja ugnimi.

Atėjau pas tavo kapą, supiltą prie jūros kranto, raustant rytų horizontui, ir sklindant pilkoms pajūrio migloms, kurios laikė apglobusios tavo kapą, kaip amžino slėpinio vietelę. Aš atėjau palaistyti ašaromis pasodintų gėlių ir nuplauti lelijų žiedus, kuriuos vakar suteršė kraujas, bet mano akyse nebuvo ašarų, ir ugninga krūtinė išdžiovino krikščolinius rastos lašus, kurie puošė lelijų žiedus ant tavo kapo.

Išsiveržė skaisčius saulės spinduliai, apliejo žemę stebuklinga šviesa, nudažė jūros paviršių auksinėmis varsomis ir maudės krikščoliniuos rastos lašeliuos. Nubudęs vėjelis, sušlamino beržo-sviruoklio lapus, kurie šnabzdėdami pasakojo pa-

slaptinę sielos pasaką. Atskrido gegutė ir, atsitūpus beržo-sviruoklio viršūnėn dejavo graudžias dejones ir graudino mano širdį. Man rodos, kad ji dejuoja mano širdies rauda ir jos dejavimo klauso tekančios saulės spinduliai, dar snaudžias miškas ir nusvirę lelijų žiedai ant tavo kapo. Genys, beldęs medį, norėdamas įsiveržti į beržo-sviruoklio širdį ir patirti, kodėl krinta jo krikščolinės ašaros ant kapo, rodos, niekieno nežinomo ir užmiršto, bet beržas-sviruoklis tylėjo, tik varvino gailiasias ryto ašaras, kurios žibėdamos saulės spinduliuose puošė ir gaivino vystančias gėles.

Sušlamėjo gėlių lapai, ir mano užpakalyje atsistojo baltplaukė senelė, o jos graudus dejavimas praskambėjo mėlsvose oro bangose kartu su rytine vyturio giesme. Ji atėjo aplankyti mylimos dukters kapą ir savo raudomis graudinti ankstyvus pajūrio žvejus. Aš pasitraukiau nuo kapo ir palikau sengalvėlę dejuojančią ir graudžiomis ašaromis laistančią jos kapą ir vystančias gėles. Nuėjau miškan ir, pasislėpęs eglyno tankumoje, pasakojau sielos pasaką miško slaptinai karalienei, kuri, pagailus mano ašarų, ošė ir slaptinai ramino mano krūtinę. Įsiziūrėjau pro eglų šakas į mėlsvą dangų ir, suliepsnojus keršto ugniai tariu: — Aukščiausias Tvėrėjau, jei Tu nebausi, aš keršysiu jam del suardytos laimės ir senelės ašarų!..

K OF L HYMN

(Vyčių himnas)

Power, descend from Heaven above,
Strengthen our youthful spirit with love!
We for the truth will stand up boldly
And defend our country bravely;
With sword of keen steel,
With sword of keen steel we'll stop the foe,
With sword of keen steel we'll stop the foe.
Lo, there floats our country's banner.
What means it from afar?
To arms Knights, we live for God and our
country's rights.
Lithuania gave us all we hold,
We'll fight for her as the Knights of old.
To arms Knights, we live for God and our
country's rights.

English version by *Stella Maris*,
11-13-1925, Norwood, Mass.

Sulietuvino A. Matutis

Paskutiniai Vaidilutė.

Trijų Veiksmų Istorinė Drama.

Vaidinantieji:

KORNELIJA, *Romos matrona.*
 VIRGILIJA, *jos dukra, krikščionė.*
 FLAVIJA, *jos seseryčia, pagonė.*
 JULYTĖ, *Virgilijos sesytė.*
 MARCELĖ, *Virgilijos draugė, krikščionė.*
 SERVIJA, *Kornelijos vergė.*
 DRUZAS, *jos sūnaitis, vergas.*
 AURELIJA, *Vyriausioji Vaidilutė Vestos žinyčioje.*

TERENCIJA
 KLAUDIJA } *Vaidilutės*
 8-NIOS KITOS }

KARALIENĖ ELENA.

PATRICIJA
 CECILIJA } *karalienės Elenos*
 JUSTINA } *palydovės, krikščionės.*
 LUCILĖ }

AGOTA

PRISKA

RUFAS, *jaunuolis kareivis, krikščionis.*
 DECIJUS, *Romos oficialas.*

MARDINAS } *pagonys kriviai.*
 ALEKSAS }

KARIAI, TARNAI, DIDIKĖS IR PAŽAI.

PIRMASIS VEIKSMAS.

Reginys. — *Kornelijos gyvenbučio viduj. Virgilija, baltai pasirėdžiusi, viena sau.*

Pirmoji Vaidykla.

Virgilija: Tikrasis džiaugsmas ir laimė, jog išsipildė mano svajonės ir troškimai. Ir, pagalius, aš esu krikščionė. Ši rytmetį, kai krikšto vanduo buvo lietas ant mano galvos, rodosi, jog tapau aš ištraukta iš tamsių debesų, kurie laikė mane uždare tamsybėse, ir atjaučiau dangiškąją šviesą, apšviečiančią mano protą ir širdį ir sielą. Ir, kaip gi atsidėkosiu Visagaliui už visas malones ir geradėjystes, kurias teikė nevertam savo kūdikiui. O, aš pasiaukosiu visą gyvenimą Jo tarnybai. Tačiau tai labai maža už taip didingas ir taip gausias malones.

(Įeina Marcelė.)

Marcelė: Brangioji mano Virgilija, aš išgirdau džiaugsmingą žinią ir pribuvau, kad pasveikinti tave.

Virgilija: Gerai darai, brangioji drauge, jog džiaugiesi sykiu su manim. Aš jaučiu lyg angelų choras apsiaučia mane visą dieną giestant

garbę Visagaliui už suteiktas malones. O! aš norėčiau ką nors duoti Augščiausiam, kad parodyti savo dėkingumą.

Marcelė (nusijuokdama): Labai smagu, jog imperatorius Konstantinas uždraudė Krikščionių persekiojimus. Nungi, Virgilija, naujai atgimusi ir gyvuoju entuziazmu privalai ieškoti kurio nors kraugerio tirono, kad užduotų kankinio mirtį arba privalai žengti tiesiog į išalkusio liuto nasrus.

Virgilija: Vai! Marcelė! nedirsk pašiepti ir nemėgink juoktis iš to visko. Kad dabar ir džiaugiamės, jog uždrausta buvusieji kartotini žiaurieji persekiojimai, tai vis-vien juk negalima būti tikringais, kad viskas taip laimingai bus visada. Iš mano pusės, kad ir nežinau, ar turėčiau tiek drąsos patapti kankine, tačiau neišvaizdinu kitokios laimingesnės dalies ar augštesnės garbės, kaip savo gyvastį paaukoti Viešpačiui.

Marcelė: Atleisk man, Virgilija, už mano lengvatikystę, tačiau nesu tokia erojinga, kaip tu, ir garbinti Dievą pasirinkčiau velyk gražųjį dienos laiką, nepavojingą ir saugų, o ne katakumbų tamsumose.

Virgilija: Tai suprantu, branguole; tačiau mano širdis šiandien tokia kilni ir laiminga, ir tikiu, kad tamsiausieji kalėjimų urvai pataptų šviesūs.

Marcelė: Ar mylimos draugės namiškiai irgi džiaugiasi visi su tavim, Virgilija?

Virgilija (nusiminusiai): Juoba! ne. Motina dar nėra krikščionė, tačiau ji linksta krikščionybėn; bet gi Flavija, mano seseryčia, tiesiog nepakenčia tikrosios religijos, jog aš pati net nedirštu prisiminti krikščionių išpažinimo, prisibijodama—nesupykinti, kad nerūstautų ir nekeiktų to, kas brangu krikščionių širdims.

Marcelė: Taip pat ir aš maniau, Virgilija. Velyk palik ją ramybėje ir saugokis, kad neprišimintum apie krikščionis. Blogo nenoriu aš velyti, tačiau aš nemėgstu jos ir niekada nepasitikėčiau jai; dar gi prisibijau, kad tau nepri-darytų kokių nors nesmagumų ir jeibių.

Virgilija: Ir ką gi blogo galėtų ji padaryti man? Aš niekuom nepakenčiau jai ir neišmanau, kaip ji kenktų man?

Marcelė: Pagiežingas noras patenkinti piktuosius užmanymus verčia ją kenkti tau, Virgilija. Pagonys romėnai dar neturi priemonių pa-

kenkti krikščionims, tačiau didikų ponios pavojingiausios iš visų. Aš gal klystu, tačiau, jeigu tu ieškai kankinystės, tai, nepraliedama kraujo galėtum surasti kitokių būdų kentėti dėl Kristaus.

Virgilija: Tebūnie ir taip, Marcele. Aš gi maldausiu Dievo sutvirtinti mane kovoje, jeigu kas kėsintųsi man kenkti, ir iš meilės prašau tavęs melstis už mane, kad nesvyruočiau ir ištvėričiau iki galo pasekmingai.

Marcelė: Taip, Virgilija, aš išpildysiu tavo prašymą. Ir, jeigu reikalautum pagalbos, tai gali tikrai pasitikėti manim ir visais namiškiais. (*Išeina.*)

Virgilija (sau viena): Ar gi Marcelė turėtų tam tikro pagrindo tokiems manymams? Gal ji žino daugiau negu pasakė man? Aš pati ir-gi jaučiau, jog neturiu meilės nei prisirišimo prie Flavijos, kadangi mudvi esava skirtinos mudviejų išpažinime, mintyse ir svajonėse. Ir pastaruoju laiku, kaip įtužinau piktąją jos valią!—Beje, tik prisiminsiu paskutinius įvykius. Kada gi sutikau ją paskutinį kartą?—A! taip, dabar gi atsimenu nepaprastą, tiesiog įtužusį jos veidą, kai ji sutiko mane duryse šį rytą ir pamatė bestovintį Rufą, kurs lydėjo mane triukšmingos ir nuodėmingos Romos gatvėmis ir atlydėjo prie pat namų. Ar delto ji taip rūstauja? Ar gi Flavija pavydėtų man to krikščionės jaunuolio kareivio? (*Nusišypsudama.*) A! ji nežino mažai prie ko linksta mano širdis. Dangus tikrai žino, jog aš neturiu kitokios meilės prie Rufo, kaip tik brolišką meilę, kurią krikščionys rodo kits kitam. A! taip,—mano širdis visiškai priklauso Tam, kurs mirė ant kryžiaus už mane ir pasitikiu, jog neužilgo prisiartins toji valanda, kurioje amžiniais įžadais pasiaukosiu Jam tarnauti, kaip tai padarė kitos krikščionės mergelės.

(*Julytė išiskubina vidun.*)

Julytė: Virgilija, būk man tokia gera dabar duoti skaitymo pamokas. Flavija šiandien pikta ir pasakojo man tokių dalykų, kuriems negaliu aš įtikėti.

Virgilija: Ir ką gi tokio pasakojo tau?

Julytė: Apie Romos deives ir dievaičius; jų skaičius toks didis, jog sunku man beatminti visų jų vardus ir galva pradeda man skaudėti, kai mėginu kamuotis atminti taip sunkius jų vardus.

Virgilija: Ir nemėgink jų atminti, aš prašau tavęs, brangioji Julyte. Tik žinok tą, ką, atkartodama pasakojau tau, jog yra tik vienas Dievas, kurs sutvėrė dangų ir žemę ir viską.

Julytė: A, taip, aš žinau, ir aš būsiu krikščionė, lygiai, kaip ir tu, Virgilija, nes tu ne pyktauji, kaip Flavija.

Virgilija: Tai ne delto privalai patapti krik-

ščionė, mylimoji Julyt. Tu privalai tikėti, jog Krikščionių religija yra vienoji ir tikroji.

Julytė: Taip, aš žinau tą viską. Gi Flavija norėjo, kad rūkantį kodylą aukočiau vienam pagoniškų dievaičių, kurių pilna jos gyvenbuty; tačiau aš nepaklausiau jos paliepimo ir, mėginama išsprukti iš jos globos, netyčia pastumėjau vieną dievaitį ir puldamas iš vietos jis sudužo į trupinius. Tada aš pasakiau Flavijai, jog ji gali melstis į suduzusius savo dievaičius, tačiau aš netikiu tokiems dievaičiams, kurie virsta iš savo vietų ir sutrupa.

Virgilija: Branguolė pasakei tiesą. Dabar gi gaus Skaitymų Knygą ir aš pamokinsiu tave, kaip galima pramokti gražiai ir suprantamai skaityti ir apsakysiu daugelį gražių dalykų apie mūsų Dievą, viešpataujantį danguje. (*Julytė išsiskubina.*)—Štai, kur šventoji prievolė verčia mane mokinti mano sesytę ir lavinti ją Krikščionių religijoje, apsaugojant nuo pagonų įtekės, kuri dar galinga mūsų pačių šeimoje. O! tie pagoniški įpročiai, kada gi išnyks iš mūsų namų, kuriuose dar neseniai šeimyninkavo krikščionis valdovas, kurs atidavė savo gyvastį už šventąjį tikėjimą? Kada gi mano motina pames visus svyravimus ir pataps tvirta krikščione! Nungi aš turiu paaukoti savo gyvastį geriems darbams ir laimėti tas sielas, taip brangias dieviškam mano Viešpačiui. Aš gi nebedalyvausiu ištvirkusios Romos didikų triukšminguose pokyliuose, kuriuose smagintis neatatinka krikščionių mergelėms. Tik, žiūr! aš dėviu ant savęs tuštybių ir pasaulingumo žymes. Aš privalau nuimti tuos auksinius papuošalus ir parduoti Kristaus vargšų naudai, kaip gerasis vyskupas Sylvestras patarė mums daryti. (*Nuima auksinius žiedus, ausines, karolius, ir padeda ant stalo.*)

(*Įeina vergė Servija.*)

Servija: Brangioji ponia, Rufas, jaunuolis kareivis, yra atriėjoje ir prašo malonės pamatyti tamstą.

Virgilija: Tu gali jį įleisti čion ir, Servija, aš noriu, kad tu pasiliktum čia užbaigti tą sagsutinį, kurį pradėjai ir dar neužbaigėi.—(*Servija išeina.*)—Aš nerimastauju sužinoti, koks būtų jo pasiuntinybės tikslas? Ar krikščionims grėsia pavojus? Tai neįtikėtina, nes pats imperatorius Konstantinas apsišaukė save Krikščionių globėjum ir karalienė Elena globoja ir rūpinasi nelaimingaisiais.

(*Įeina Rufas.*)

Rufas (nusižemindamas): Sveika, gražioji Virgilija. Ar gal turiu aš duoti tau krikščionišką pasveikinimą—"Ramybė su tavim?"

Virgilija: Visomis išgalėmis duok man krikščionišką pasveikinimą, jaunuoli kareivi. Tai

saldžiau skamba mano ausims ir kaipo jaunai krikščionių narei sukuria išganingas laimingąsias mintis. (*Ji moja Rufui sėstis.*)

Rufas: Visada, kad kurtųsi laimingiausios mintys tau, Virgilija. Tu, be abejonės, norėtum dažinoti tikslą mano atsilankymo. Trumpai apsakysiu jį. Karalienė Elena trokšta savo rūmuose būti apsupta garbės mergelėmis, būtinai krikščionėmis, ir maloniai kviečia tamstą į jų būrį.

(*Vergė Servija susidomina kalbomis.*)

Virgilija: Garbingoji karalienė suteikia man tuomi daug garbės. Ir noriai aš gyvenčiau draugijoje tos, kurią visi krikščionys gerbia už jos dorybes ir myli už gerumą visiems. Tačiau—tačiau—

Rufas: Ar tu svyruoji, Virgilija? Ar yra kokios svarbios priežastys, dėl kurių nepriimtum karalienės garbingo pakvietimo?

Virgilija: Taip, Rufe, yra. Kaikuriuos prievolės verčia mane pasilikti namuose. Aš turiu jaunutę sesytę ir privalau rūpintis jos išauklėjimu ir išmokinti, kaip pridera krikščionei gyventi; taipgi rūpi man ir motina, kuri vis atidėlioja patapti krikščione. Dar daugiau, rasi, aš jaučiuos, kad gyventi karališkuose rūmuose nesutinka su mano gyvenimo pasirinkimu, kaip pasidžadėjau, kad sekti Nukryžiuotojo pėdomis.

Rufas: Delto neprivalai baimėtis, Virgilija. Nungi Cezarių rūmuose nebėra išdykavimų nei kraugeringų scenų, kurios pasikartodavo viešpataujant pagonims imperatoriams. Didysis Konstantinas, kad ir gyvena iškilmingose apystovose, tačiau prisilaiko kariūno paprastų papročių; jo gi dievota motina, garbingoji mūsų karalienė, rūmuose taip sutvarkė ir aptyrino viską, jog būtų rinktina ir saugi vieta gyventi smarkiausiajam ir aštriausiajam ascetui arba šventajam vienuoliui.

Virgilija: Tiesa, aš tiesiog neapmaščiau tokių atmainų, kurias įvykdė dievotoji karalienė. Tačiau yra kitokių kliūčių, kurios nepaliuosuoja manęs pasitraukti iš namų.

Rufas: Tu esi geriausias teisėjas savęs, Virgilija, ir žinai, ką sąžinė liepia pačiai daryti; tačiau aš tikiu, kad tau galima susitaikinti abiejuose atvejuose. Aš privalėjau tuojau išaiškinti visą padėtį. Karalienė nereikalauja, kad tu būtum ir gyventum jos rūmuose ištisomis dienomis, tik reikalaujama būti tam tikrose dienose, kai trūksta patarnautojų labdaringsiems darbams. Tikrumoje, titulas, duodamas garbės mergelėms, tik jaunuolėms palydovėms, būtinai krikščionėms, kaip numanau, kad paakinti ir padauginti krikščionišką labdaringumą.

Virgilija (įdomaujančiai): Ar taip tikrai? Tai noriai sutinku aš prisidėti prie to krikščionių labdarių būrio ir būsiu laiminga, jeigu galėsiu

bent kuomi pasitarnauti, platinant Dievo karalystę čia žemėje ir prigelbstant Jo vargšams.

Rufas (pasikeldamas): Aš tikėjau, jog tu padarysi taip; ir karalienė džiaugsis, jog priėmėi jos pakvietimą, nes ji begalo trokšta, kad prisidėtų prigelbėti labdaringsiems jos darbams visos dukterys, kurių tėvai nukentėjo pastaruose įvykusiųose persekiojimuose ir ji supranta, kad kilnūs tavo tėvas praliejo savo kraują už Kristų.

Virgilija: Tai pridera man sutapti su karaliene labdarybės darbuose. Ir tu neužmiršk išreikšti jai širdingo mano dėkingumo už garbingąjį pakvietimą.

Rufas: Aš pasitikiu, jog dažnai susitiksi va karališkuose rūmuose.—Sudiev!

Virgilija: Kristaus palaiminimas tebūnie su tavim!—(*Rufas išėina.*) Jeigu Konstantino legionų visi kareiviai būtų tokie, kaip Rufas, tai Romos armija liktų doresnė ir ištikimesnė.

(*Įbėga Jultytė.*)

Jultytė: Štai Skaitymų Knyga ir aluvėliai, Virgilija. Dabar gi neatsisakysi man suteikti skaitymo pamokų.

Virgilija: Taip, branguole, neatsisakysiu. Viduj per šilta. Mudviem bus smagiau lauke—tyrame ore tarp kvepiančių gėlių ir ošiančių medžių. (*Išėina.*)

(Bus daugiau)

Dainutis

KO TYLI?..

(Skiriu V. P-tei).

Ko tyli, jauna, susimąščius?
Gal slepias krūtinėje jausmo verpetas?
Pratarki žodelį, pratarki nors vieną,
Nuo savęs slapybės uždangą numetus.

Skausmingosios akys įsmigę į tolį,
Tyloj krūtinė nekaltai, ak, supas...
Neslėpki, vai, jausmo—manęs nekankinki!
Praverki nors kartą surakintąsias lūpas.

Tylėjai, jaunute, šventoj nekaltybėj;
Tylėjai, kaip žemė nakčiai užsūnūdas...
Ko tyli slapybėj, ak, pasakyki!
Ko tyli?..—pratarki, kaip rytas prabudus!..

1925-IV-15.

Mes per daug pasitikime sistemomis, o permažai žmonėmis.

B. Disraeli.

Slaugymas nepriklauso vyrui; tai ne jo sritis. Sergantis vaikas yra motinos nuosavybė.

Jane Austen.

The Myths and Legends of the Lithuanians.

The mystical penetrated deep into the Lithuanians' entire conception of nature; the popular belief accounted for the origin of everything that surrounded them. Every bird every animal, many plants have their history of transformation, generally rather childishly simple, but sometimes pregnant with beauty, worthy rivals of Ovid's *Methamorphosis*. Every living being was to the Lithuanian a human being transformed by the gods, or, later on, punished by the Christian God for some sin, or rewarded with some trust in the great realm of nature. Of the bat it is said, that it is the soul of some departed evil person, that in this form must atone for his sins during three hundred years, in order to again inhabit some human being, purified and better, and therefore children's great grandchildren are always much better than the great great grandparents.

There is a Lithuanian legend about the swallow: Once upon a time there was a Queen in a far-off land, who was given to excessive talking, and always to the harm of others; she was even given to spreading false reports. Once when her brothers came back from the war, she ran to the courtyard to meet them, and after greeting them she informed them that their wives had died during their absence. The knights believed this and in their despair they killed themselves without going home.—The gods seeing all the harm this mischievous woman wrought with her tongue, transformed her into a swallow and imposed upon her the task, that for the future she should be the messenger of any one wanting to employ her, but she was never to add a single syllable to the message she had to convey.

Some old Lithuanian songs seem to refer to this popular belief:

Thou little swallow;
 Longwinged swallow!
 Fly to the home where my beloved dwells;
 Perch on her window,
 Sing her your songs,
 Tell of my love, of my longing and woe.
 Say I am needy,
 So poor and needy,
 My heart of its dear little sweetheart bereft.
 In evening breezes,
 When dew is falling,
 Fondly I look towards the home of my love,
 Looking and longing:
 Is she not coming?
 Daylight is fading so cold and so bleak,
 Heavy my heart is,
 Tears I must weep.
 Why shall I never my treasure call mine?
 God in the heavens,

Father of all,
 Change thou the mind of our parents so hard!

The bison, the pride of the Lithuanian world, has played an important part in the imagination of the people; the popular belief has proclaimed this huge, hairy animal, with its sweeping horns, with its broad nostrils and heavy, bony legs, this colcassus, whose roar could be heard far and wide, the guardian spirit of Lithuania; *tauras* it is called in Lithuanian. There is a legend about these oxen, that once when a vast horde of Tartars approached the borders of the forest they all made for the enemy, striking the assailants with terror by their bellowing roars.

Since that time the Tartars have been speculating as to how they could root out these animals:

When meadow and forest are downing their green,
 The Tartars they whisper as forward they ride:
 Oh, fine is the fair Lithuanian land,
 But strong are its warriors and vicious its bulls.
 How shall we these warriors slaughter
 And bring to destruction their bulls?
 Their warriors are giants, their bullocks are fierce
 And fighting against them would be to our harm.
 We master the sea and the forests root out,
 But the strong Lithuanian warriors and bulls
 We fail to drive out from the land of their home.

Handsome drinking cups were made from the horns of the bison for the well-to-do Lithuanians, and the skin was dried and fashioned into narrow belts and bands for the throat. A strip of skin like this was a valuable talisman, protecting its owner against fire and sword, and especially effective if some weird letters, a kind of runes the origin of which is unknown, were engraved on the skin. This custom seems to indicate that the Lithuanians have known an art similar to that of the Northerners in their mysterious witch-runes; each letter had its emblematic significance or was the first letter in the word it signified.

Of no animal are so many legendary stories told and so many songs written as of the cuckoo. Even the nightingale, though the faithful songster of Lithuania, which in spring time fills the thickets on the shores of the Niemen with its song in eager rivalry with the shepherds, even of the nightingale there are not so many songs and legends. It is not the Lithuanians alone who have bestowed such great attention upon this greyish-brown homeless bird; amongst all the Slavic peoples, also among the Finns and the Esthonians, the cuckoo is the most popular bird in folklore. The song of the cuckoo has not the

jubilant summer gladness of the lark, not the fervent tenderness of the nightingale, not the sweet twitter of the swallow, nor the merry chirping of the hosts of small songsters. All these gladden and entertain, but they do not impress spontaneously, not as would the uncanny shriek of the owl or the cry of the raven, or more than any the song of the cuckoo. When this bird sits, sad and alone, on its branch and begins to sing its long, half warning, half calling: cu—ckoo, cu—ckoo, human thought has put such a variety of meaning into these cries, they have better than the song of any other bird harmonized with a susceptible, melancholy, human soul; the cuckoo's song is like the hourly chime of great solemn nature.

There is a Lithuanian legend about the origin of the cuckoo. In the time of Prince Keistutis, when war and disturbances raged in the country, three gallant young men went forth to fight. They had a young sister who loved them dearly, her greatest pleasure in life was to please them, to divine their wishes, and do everything for them she could. Her life was entirely given up to them. She knew of no better occupation than to sew and weave for her brothers and their horses; but an unkind fate did not for long allow her to enjoy this happiness. The trumpet of war called all Lithuanians to the fight and with tears the brothers took leave of their sister. In due course the war came to an end and the Lithuanian warriors returned home, but alas, where were the three gallant brothers? The sister with tearful eyes looked for them in vain—they had fallen. Only the horses without their wonted burden found their way back to the old courtyard. The maiden, overwhelmed with grief, left the father's farmstead, and taking the three horses with her went into the forest to die. She wandered about in the wilderness of the forest, spending her days weeping and sighing, until the "Highest God" at least took pity upon her and transformed her into a cuckoo, and from that time she sends forth every spring, the season when her brothers fell, her melancholy cu—ckoo, she is lamenting the death of her brothers.

The song of the cuckoo can signify so much, sometimes it foretells death, sometimes how many years you still have to live, or how long the young maiden shall remain unmarried. When a young maiden of Samogitia completes her fifteenth year, as soon as the cuckoo arrives she goes into the forest with her friends and then they all sing:

Oh sweetest little sister,
Cuckoo with feathers pretty,

Weaver of silken trappings,
Thy brothers' steeds' protector,
Say when shall I be wed.

Most of all, however, the old immense forests of Lithuania have inspired the imagination of the people. In these forests to the dense depths of which no human being perhaps has ever penetrated, fantastic thoughts could hold their wild, untrammelled play. No wonders were too marvellous, no terrors too appalling for the popular imagination in connection with this great unexplored world.

A superstition prevailed far beyond the borders of Lithuania, that in the deepest depths of the forests, unknown to man, behind the dark firs, the wild oaks, and the tanglement of hop and honeysuckle, that there began the animal kingdom, there they still lived as in Paradise, on a beautiful sunny plain; but no man could make his way to the sunny plain, the forest itself mustered all its might and terror against the foolhardy intruder who would venture there and his fate was certain death.

In later days the Lithuanians with pain and sorrow saw their forests, the wild ornament and pride of the country, fall mile after mile leaving bare and desolate fields in their place. At eventide when strange, mysterious sounds emanated from the forests still remaining, the Lithuanians said that it was the goddess of the Forest, (Medomža), who in despair wandered about crying: "Lietuva yra miškuose. Kirskit miškus, iškirskit miškus, nebus Lietuvos — kirskit, kirskit!!" (Lithuania is where the forest is. Cut down the trees, cut down the forest, and Lithuania will be no more—aye, cut down, cut down!) A. M. B.

—o—

LITHUANIA WILL RECOVER VILNA.

The Chicago Daily News, December 31, 1925, published a special cable from Moscow, by Junius B. Wood. About half of the dispatch concerned Lithuania. That part we quote:

"Foreign Minister Tchitcherin's recent conference in Kovno with the premier of Lithuania seems to have revived that country's hopes of recovering its ancient capital, Vilna, which Poland seized in 1920, according to dispatches from a Lithuanian official newspaper. Lithuania is not reconciled to the loss of the large slice of territory which the council of ambassadors approved after the Polish general, Zeligowski, had occupied it. Lithuania now hopes through the good offices of Russia to induce Poland to restore the territory."

There is an error here that is apparent to any Lithuanian: Lithuania's hope of recovering Vilna never needed reviving. That hope was never lost or decreased.

Rašo Kun. Dr. J. Navickas,
Liet. Vyčių Centro Dvasios Vadas.

Trečiame savo Įsakyme Viešpats Dievas liepia "šventadienius švęsti." Koku būdu tasai šventadienis turi būti švenčiamas mums paaikškina šv. Bažnyčia savo pirmutiniame įsakyme. Jinai sako: "Šventes švęsk ir jose šv. Mišių klausyk!" Reiškia, kad žmogus šitą viršiausią pareigą išpildo, kuomet jisai susilaiko nuo sunkaus darbo ir klauso šv. Mišių. Kiekvienas žmogus, sulaukęs 7 metų—galėdamas vartoti savo protą, turi tąsias pareigas pildyti. Jeigu jisai tą įsakymą laužo, jisai mirtinai prasikalsta prieš savo Kurėją ir Atpirkėją, kadangi šv. Mišios yra viršiausias Dievui garbės pareiškimo būdas.

Šv. Mišios yra ta pati atnaša, kurią mūsų Išganytojas įstatė Paskutinėje Vakarieneje ir kurią įvykdė patsai save atnašaudamas ant Kalvarijos kalno savo dangiškajam Tėvui. Išganytojas, valgydamas su savo mokiniais Paskutinėje Vakarieneje, paėmė duonos, palaiminęs ją, perlaužė, davė savo mokiniams ir tarė: "Imkite ir valgykite; tai yra mano kūnas!" (Mat. 26, 26). Paskui Jisai paėmė vyno taurę, palaimino ją ir davė savo mokiniams, sakydamas: "Gerkite iš jos visi; nes tai yra mano kraujas naujosios sandoros, kurs bus išlietas už daugelį nuodėmėms atleisti!" (Mat. 26, 27-28). Taigi per Paskutinę Vakarienę Išganytojas įstatė šv. Mišias ir ant Kalvarijos kalno, atiduodamas savo gyvybę ir praliedamas brangiausią kraują, Jisai liko patsai tų šv. Mišių auka.

Todel kiekvieną kartą, kuomet yra laikomos šv. Mišios, atsikartoja ta pati žmonijos atpirkimo paslaptis, tiktai su vienu skirtumu, kad ant Kalvarijos kalno toji Auka buvo kruvina, o ant mūsų aukūrų—nekruvina. Apie šitą šv. Mišių auką jau keleta šimtmečių prieš Kristaus atėjimą pranašas Malakijas, kalbėdamas Dievo vardu, pasakė: "Nuo saulėtekio iki saulėleidžio mano vardas yra garsus tarp tautų, ir kiekvienoje vietoje yra auka, ir yra atnašaujama tyra auka mano vardui." (Mal. 1, 11). Svarba tame, kad ne kunigas, kuris laiko šv. Mišias, aukauja, bet patsai Išganytojas, nes kunigas, paėmęs duoną į savo rankas nesako: tai yra Kristaus kūnas. Bet jisai sako: tai yra mano kūnas; tai yra mano kraujas, kuris

bus išlietas už žmonių nuodėmes. Reiškia, ne kunigo, bet Kristaus kūnas ir kraujas.

Kartais tenka išgirsti posakis: štai protestantai žiemą kartais nueina į kirkužę, o vasarą dažniausia praleidžia šventadienius pajuryj; kodel katalikai negali panašiai pasielgti! Reikia atminti, kad protestantai, suėję į savo maldos namus, pagieda vieną kitą giesmę, paskaito šv. Raštą. Tai padaryti gali kiekvienas ir namieje pasilikęs. Jeigu kartais norėtų paklausyti ką ministeris turi pasakyti apie tarptautinius santykius arba emigraciją, nigerių klausimą ir t.t. (nes jie labai retai kalba apie Kristaus Evangeliją), tai gali ir per spindį (radio) išgirsti. Bet šv. Mišių auka tegalima rasti vien tiktai Katalikų Bažnyčioje.

Šv. Mišių klausymas nėra paprastas nuosprendis, bet pilnas apibrėžimas prigimtos teisės, kurią laužydami mes mirtinai prasikalstame prieš Viešpatį Dievą. Kartą ir ant visumet supraskime, kad šv. Mišių šventadieniais lenkimas yra didelis ir bausis prasikaltimas prieš Viešpatį Dievą. Tuo lenkimu mes tiesioginiai įžeidžiame savo gyvybės Davėją, Kuriam pilnai priklauso mūsų gilios pagarbos pareiškimas, imant dalyvumą toje nekruvinoje atnašoje už mūsų išganymą.

Žmogus, norėdamas Dievo įsakymus pildyti, visu pirma turi juos gerai pažinti—turi mokintis tikėjimo. Jeigu mūsų laikais yra tiek daug netikėlių-bedievių, tai vien dėl to, kad tie žmonelės neturi tikro savo tikėjimo pažinimo. Užėjo kas pas juos į namus, šį-tą prieš tikėjimą arba ant kunigų papasakojo, paskaitė keleta sąvaičių bedievišką laikraštį—užtenka; tuojau pradeda svyruoti tikėjime, pradeda lenkti bažnyčią, šv. Sakramentus ir, neturėdami užtektinai mokslo bei Dievo malonės, greitai ištvirksta. Kristaus mokslas yra aukšta dorovė, kurią žmogus, norėdamas sekti, turi nuolatos žengti doroje pirmyn. Jeigu žmogus nežengia pirmyn, tuomet jisai eina atgal. Aišku, kad be gilaus tikėjimo nėra pažangos dorovėje ir tuo pačiu galimybės ištesėti gerame.

Dievo garbinimas paeina iš širdies; tai turi būti savų džiaugsmų bei skausmų išraiška. Išganytojas smerkė pariziejų Dievo garbinimą, nes jie tegarbino Jį tiktai savo lūpomis, jų gi širdis buvo toli nuo Dievo meilės. Paviršutinis garbinimas vadinasi formalizmas. Nors formalizmas yra blogas daiktas, bet tikėjimo apeigų nesuteršia. Visgi tokios paviršutinės apeigos Dievui nėra malonios. Panašiai formalistiniai elgiai kiekvienas, kuris sekmedienyje atėjęs bažnyčion nesimeldžia ir stengiasi, šv. Mišioms pasibaigus,

pirmutinis išsprukti laukan. Mat, jisai nori bent su mirtina nuodėme prasilenkti.

Žmogus turi atiduoti garbę Viešpačiui Dievui visa savo esybe, nes jisai yra visų kurinių prakilniausis. Nusilenkimai, priklausymai, procesijos, chorų giedojimai—tai žmogaus išorinių jausmų pareiškimas. Bet žmogus, imdamas dalyvumą tose apeigose, privalo būti tyras savo dvasioje. Šv. Paulius Apaštalas sako: "Padarykite savo kūnus kaip gyvą, šventą Dievui tinkamą auką; tai bus jūsų protingas tarnavimas Dievui." (Rom. 12, 1).

Kadangi žmogus yra skirtas draugijiniam gyvenimui, todėl jo tikybos dorybė turi būti viešai reiškiamą. Visose tikybose visu pirma randami žmonių susirinkimai bendrai atiduoti Dievui garbės ir iš čia jau atsiranda kunigas ir Dievo garbei aukūras. Tikyba nėra nuošalumo, bet visuomenės davinys; tai yra visuomeninio žmogaus pareiga. Kaip daina stiprėja, dainuojama chore, ir muzika randa savo galybės orkestroje, taip ir žmonių jausmų pareiškimas, suderintas bendroje harmonijoje, pasiekia Dievo garbės aukščiausio laipsnio.

Bet, deja, kaip dažnai tenka susitikti su žmonėmis, kurie gėdisi savo tikybos, savo tikybinų jausmų viešo pareiškimo. Mūsų laikais esama daug žmonių, kurie yra tikri bailiai (cowards). Toksai žmogus, nuėjęs į svetimus namus, nedrįsta pagarbinti Kristaus tuo mūsų gražiu išsireikškimu "Garbė Jėzui Kristui"; jisai, sėsdamas prie stalo viešėti, nedrįsta persižegnoti. (Aš čia nekalbu apie svetimtautiškus namus ar viešas įstaiigas, bet apie mūsų lietuviškus namus). Toksai žmogus, eidamas gatve su kitatikiu ar netikėliu, nedrįsta pakelti kepurės, praeidamas pro bažnyčią; jisai, kartu valgydamas su kitatikiais prie vieno stalo pasninko dienoje, nedrįsta įsakyti tarnui paduoti valgių su pasninku. Ir daug panašių atsitikimų mes sutinkame kasdien.

Toki bailiai niekina savo tikėjimą, bet kartą ir savo vardą, nes žmonės, kurie jį žino esant kataliku, iš tiesų nuo to karto jau mažiau jį gerbs ir vertins. Vienas protestantas aktorius man pasakojo šitokį atsitikimą. Jam teko susipažinti su kitu aktorium, kuris buvo žmogus katalikas. Jiedu turėjo važinėti iš miesto į miestą vaidinimo tikslais. "Vieną penktadienį, pasakojo man minėtasis džentelmonas, mano draugas vieton pasninkauti valgė mėsos; vakare mums teko užimti vienas kambarys nakvynei. Mano kelionės draugas be jokios maldos atsigulė. Tie jo pasielgimai, griežtai priešingi katalikų tikybinei praktikai, į mane padarė tokio išpūdzio, sukeldami mano širdyje neramumo ir nepasitikėjimo savo draugu, kad aš nedrįsau su juo viename

kambaryje nakvoti; jisai gal dar mane apvogti ar nužudyti, pamaniau. Ir toji mintis mane priverstė paimti kitą kambarį ir atskirai nakvoti. Žinoma mudviejų santykiai greitai suiro." Štai gyvas pavyzdys kaip protestantai žiūri į katalikus, kurie nepildo savo tikėjimo pareigų.

Stebėtina. Jokia tikyba ar įstaiga taip nesišlepia su savo tikybiniais jausmais kaip mes katalikai kad šlepiamės. Žydai, Šraineriai, Salvešiai ir aibės kitų sektantų viešai gatvėse varo savo biznį; net ir K.K.K. jau drįsta, kuomet jiems negrėsia pavojus, deginti kryžių viešai. Įvairaus plauko protestantai—masonai, Knights of Pythias, Odd Fellows, Y.M.C.A., ir t.t.—be pertraukos varo propagandą prieš katalikus. O mes kaip elgiamės? Stačiai nedrįstame prisipažinti save katalikais esą, nedrįstame apginti savo šventų principų, kuriems skelbia karą visi tamsūs gaivalai! Laikas susiprasti ir pasirodyti kuo mes esame savo tikybos išpažinimu ir savo doru gyvenimu.

Gera supraskime savo viršiausias pareigas, kurios mus lenkia atiduoti garbės Viešpačiui Dievui, mūsų Kurėjui. Atminkime, kad Viešpaties Dievo garbinimas tėra tiktai "dvasioje ir tiesoje"—Jo pažinime bei meilėje arba Jo įsakymų pildyme. Tiktai tie, kurie pildo Dievo įsakymus, tegali pasiekti savo galutiną Tikslą—amžino dangaus gyvenimo.

Baigdamas šitą skyrių, noriu pateikti keleta minčių, kurias garsus Lacordaire pareiškė viename laiške savo jaunam draugui. Štai to laiško ištrauka: "Kasdien pašvėskime apščiai laiko rimtai savo luomo darbuotei ir žiūrėkime į šitą savo luomo darbuotę kaip mūsų viršiausią užduotį ir mūsų asmenyje išsipildymą to pasmerkimo, kurį ištārė Dievas mūsų pirmajam tėvui: savo veido prakaitu tu valgysi duoną.

"Kas liečia proto, širdies ir jausmų malonumus, kurie mums yra leistini, žaiskime protingai ir tvarkingai, kartas nuo karto atsisakydami tų malonumų, kad save pačius nubaustume. Visumet atminkime, kad mes turime kovoti ir pergalėti dvi nedorybi: puikybės ir geismo. Ir turime įgyti dvi dorybi: nusižeminimo ir atgailos.

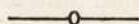
"Kartas nuo karto kelkime savo širdis prie Dievo ir prisiminkime sau sopulingą mūsų Išganytojaus kančią, kad galėtume atsverti nenorimus vaizdus, kuriuos mums tenka matyti, Jo merdėjančio ir kruvino kūno vaizdu.

"Išsirinkime keleta vargdienių, kuriems nuolatos teikime išmaldos sulig savo išgale, žiūrėdami į juos kaip į patį Jėzų Kristų. Eikime jų pažiūrėti, su jais pakalbėti, bučiuokime jo kojas ar drapanas, jeigu mes turime užtektinai tvirtumo.

“Prisiriškime savo mintimi prie kryžiaus; jau bus kančia savo mintis lenkti į skausmus. Šventieji šimtus kartų aukodavo save širdyje prieš realybės įvykius. Mąstykite taipgi ir apie vergus bei vargšus, kurie nevalgo nieka kita kaip tik blogą duoną, maišomą su savo ašaromis ir jų pačių krauju.

“Stenkimės būti gerai, maloniais, nuolankiais visiems žmonėms ir netikėkime, kad Krikščionybė tėra vien šaltas ir rūstus gyvenimas. Šv. Paulius be pertraukos kartoja tikintiems: Linksminkitės! Tikras krikščionis yra pilnas vidujinio džiaugsmo tarp savo skausmų; jisai linksmi neša savo kryžių; jisai patenkintas iš kančių ir kartybių; jisai pasiruošęs iš Dievo Apveizdos priimti bent kokį likimą be jokio ramybės sudrumstimo; jisai rozėmis paverčia pančius, troškimą, skurdą, prakaitą, smūgius, kardą, ugnį ir mirtį. Jisai myli ir yra mylimas. Ko daugiau reikia!” (Roma, 11 janvier, 1837.—Lettres du Rev. Pere Lacordaire a des jeunes gens: Fragments d'un Reglement de vie.)

Pasirįžimai: 1) Savo tikėjimo nesigėdinti, bet juomi didžiuotis. 2) Niekumet nelenkti šv. Mišių. 3) Dažnai eiti prie šv. Sakramentų—kas mėnuo.

CHARAKTERDINGOS MINTYS.

Vokietis *Goethe* sako: “Moteris jau iš pašaukimo privalo tarnauti; nes tik tarnaudama galop pasiekia pagarbos ir valdžios, kuri tik jai namuose ir pridera. Pirmiausia sesuo tarnauja broliui, tarnauja gimdytojams, ir jos gyvenimas yra amžinas išėjimas ir grįžimas, arba jos auka ir našta, noras patikti ir patarnauti kitiems. Gerai, jeigu jinais moka taip išsitaikinti, kad joks kelelis nėra jai persunkus, ir nakties valandos yra jai kaip valandos dienos.”

Dr. Bertoldas Merwin'is, beletristikas, sako: “Karė, tai gera gyvenimo mokykla; tik ten pilnumoj apsiereiškia žmogaus valios ir būdo stiprumas; nes karė tai ne pasirinkimas patogiausių gyvenimo pozicijų. Laiminga tauta kuri turi mėgstantį karę jaunimą; per jį jinais laimės... Nė vienas, kas apsišarvavo už plieną stipresniu šarvu, darbo pamylėjimu, pasiryžimu dėl jo pasiaukoti, nepralaimėjo!..” Žymus valst. vyras *Frey* pasakė: “Pasitikėjimas žmogumi daro jį kilnesniu; amžinas globojimas varžo žmogaus brendimą.”

Surinko *Vincentas*.

Pastabos ir Apžvalga.

Permainos Centro Raštinėj. Į vietą pasitraukusio Pr. L. Savicko, Centro rašt. pareigas eis p-lė Adelė Rubliauskaitė, Centro izdo globėja. Su visais Centro Raštinės reikalais galima kreiptis į ją namų antrašu: 309 So. Kildare Ave., Chicago, Ill., arba į Centrą: 4736 So. Wood St., Chicago, Ill.

Drąsiai su savo tautybe. Buvęs “*Draugo*” redaktorius, Vyčių darbuotojas kun. Dr. K. Rėklaitis “*Drauge*” aprašinėjo savo kelionę Romon. Ant laivo susipažinęs su jauna lietuvaitė, Brone Šalinaite, iš Worcester'io, grįžtančia į Milaną, Italiją muzikoj tobulintis. Štai kaip kun. Rėklaitis aprašo susipažinimą:

“Man buvo malonu su ja susipažinti, ypač kad tas susipažinimas įvyko tuomet, kai prie stalo kai kuriems užklausus apie jos tautystę, ji drąsiai pasakė: ‘Jo sono lituana-americana’. (Aš lietuvaitė-amerikietė).”

Ne šita viena worcesterietė rodo tokį gražų tautinį susipratimą. Toj garsioj kolonijoj yra ir daugiau tokių lietuvačių. Turima jų ir kitose kolonijose. Tik ar daug? Jei visos mūsų lietuvaitytės būtų tokios, tai ištautėjimas ne tiek skaudžiai mus šiandie paliestų ir galėtume dirbti daugiau konstruktyvio darbo.

Ačiū. Nuoširdus ačiū visiems kurie kokiū nors būdu, kad ir tyliai širdy, reiškė redakcijai savo sveikinimus ir linkėjimus per tas svarbias metines šventes, Kalėdų ir Naujų Metų. Redakcija trokšta ir dvasia ir darbu palaikyti tamprus santykius su visais nariais, bendradarbiais ir skaitytojais.

Platesnėj spaudoj apie mus. Katalikiškoji spauda Amerikoje labai daug pasitarnauja mūsų organizacijai. Kartais daugiau rašoma “*Drauge*,” “*Darbininke*” ir “*Garse*” iš Vyčių darbuotės negu pačiame organe “*Vytyje*.” Ten pranešama apie mūsų pramogas, jos aprašomos, agitacija pavaroma, pasikritikuojama mūsų organizacijos reikalais. Kiti kat. laikraščiai ir žurnalai taipgi kartais paduoda savo skaitytojams įdomesnių žinių apie mus. Tuo ta spauda užsitarnauja mūsų gilų dėkingumą.

Dienraščio “*Draugo*” Nr. 4, sausio 6 d., š.m., p. J. N., straipsnyj “1925 Metų Daviniai,” paliečia ir mus. Rašydamas apie literatūrą jis daro šias pastabas apie mūsų organą:

“Dažnai teko girdėti pareiškimų, kad “*Vytis*” esąs neįdomus čionykščiam jaunimui, kad neatspėja jo dvasios, neužtektinai duoda linksmų žinučių-juokų. Dabar, rodos, ir šitas trūkumas prašalintas. Redaktoriūm yra čionykštis asmuo,

pilnai pažįstas amerikiečių jaunimo dvasia. "Vyti" padaryti vien tiktai džiokų ir kaip anglai vadina "bed-time stories" laikraštį yra nesąmoninga mintis. "Vytis" daugeliui jaunuolių yra vienintėlis šaltinis, kame jie paskaito rimtesnių straipsnių. Jeigu dvasios vadas rašytų daugiau linksmų, juokingų žinučių—tai jo skyrius jaunimui būtų daug įdomesnis, mano nuomone, dvasios vadas, eidamas šitokiais patarimais, tiktai savo laiką veltui gaišintų. Pirmutinė rašto vertė naudingumas ir antra—įdomumas. Jeigu "Vytis" nieko rimtesnio jaunimui neduotų—tai verčiau ji visai neleisti; nebūtų tuomet visuomenei skriaudos. Bet dabar kaip tik gerai, kad jįsi yra tokiu, kokiu yra."

Apie mūsų organizaciją matomai nerado reikalinga daug ko rašyti. Trumpai pažymi pereinimą ir dabartinį vąjį, organizacijos vardo klausimą, konstitucijos dvasią:

"Lietuvos Vyčiai savo vajuje laimėjo suvirš 900 narių. Seimas nutarė ir ateinančiais metais suruošti tokį pat vąjį ir tikimasi dar didesnių pasisėkimų. Negalima nepažymėti, kad paskutinis seimas galutinai išrišo organizacijos vardo klausimą ir pilnai nustatė Konstitucijos dvasią."

Tokia trumpa apžvalga, bendra su kitomis organizacijomis, tokioj prielankioj dvasioj, nepaliks nepadarius gero išpūdzio visuomenėj į kurios tarpą per sausio ir vasario mėnesius eisime ieškodami jaunuolių, naujų narių mūsų organizacijai.

Skirtumas. Kaune leidžiamame dienrašty "Ryte" Nr. 279, gruodžio 16 d. D. Tr. rašo apie laikraščius Lietuvos universiteto skaitykloj. Rašes devynis vokiečių kalboj, tris lietuvių ir vieną rusų kalboj. Tie rasti lietuvių kalboj leidžiami laikraščiai buvo šie: "Karys," "Šiaulių Naujienos" ir "Klaipėdos Žinios." Kaip matot, "Vyties" nerado. Gi "Vytis" yra nuolat siuntinėjamas universiteto bibliotekai. Gal jis nepasiekia vietos. Bet ar tik kas nepasiima "Vyti" ir išsi-neša? Tas pat gal padaroma ir su kitais lietuvių laikraščiais. Ne jau tik tris lietuvių laikraščiai tebūtų ten siunčiami? Jei ištikrųjū tie universiteto auklėtiniai juos pasiglemžia, tai tuo netik kad kitus universiteto lankytojus skriaudžia, bet ir pasirodo prasto išauklėjimo. Pas amerikiečius tas nepraktikuojama.

Apie Arkivyskupą Matulevičių. Dienraščio "Draugo" Nr. 305, gruodžio 30 d. 1925 m. paduoda įdomių žinių su pastabomis apie mūsų tautos ir Bažnyčios didvyri, buvusį Vilniaus vyskupą Matulevičių:

"Vilniaus vyskupui Matulevičiui, kuris del nuolatinių lenkų valdžios persekiojimų negalėjo ilgiau Vilniuje savo vyskupiškų pareigų tinkamai eiti ir iš ten pasitraukė, dabar Šventasis Tėvas jam suteikė arkivyskupo titulą. Dabar jis vadinasi Archiepiscopus Adulitanus.

"Arkivyskupas Matulevičius gruodžio 10 d., su plačiaisiais šv. Tėvo įgaliojimais ir jo pasportu, išvyko Lietuvon, kaip Apaštalinis Vizitatorius.

"Arkivyskupui Matulevičiui pavesta šv. Tėvo vardu daug įvairių reikalų atlikti Lietuvoje, ypač nustatymas naujoms vyskupijoms ribų ir patvarkymas kitų dalykų.

"Vyskupo Matulevičiaus apsigyvenimas Romoje jau daug gero padarė Lietuvai ir dar padarys.

"Lenkams—tai kaulas gerklėje. Jie labai pageidauja, kad vyskupas Matulevičius būtų ne Archiepiscopus Adulitanus, bet Lithuanus (Lietuvos). Jo buvimas Romoje lenkams nepakenčiamas."

Rašo istoriją. Įžymusis rašytojas anglų kalboj, Tamas Šeimis, dabar "Vyčiui" rašo trumpą Lietuvos istoriją anglų kalboj. Gerb. rašytojas tikiasi ją užbaigti iki vasario ar kovo mėnesio.

Lietuvos pramonę kelti. Pasižymėjęs Vyčių darbuotojas, mūsų organo buvęs redaktorius Ignas Sakalas dabar drauge su P. Balčiūnu turi valgyklą West Sidėj, Chicagoj. Jam žydėlis pardavė Latvijojej dirbtų degtukų. Bet Sakalas tuo nepasitenkina. Jis reikalauja iš to žydėlio, kad pristatytų Lietuvoj dirbtų degtukų. Žydėlis noromis, nenoromis turi tuo pasirūpinti. Čia tai sektinas pavyzdys kaip reikia savo tėvynės pramonę didinti, kad tenai mūsų broliai ir sesutės turėtų kur dirbti ir uždarbiauti.

Senovėje lietuvių jaunuomenė netimpsojo, užpelenyje atsivėpusi nelindojo, rudens laiku, neigi žiemai esant, nerangavosi šiltos trobos užkalkėje,—bet bernai vieni darganų sudergti, nuo lietaus nučiužę, kiti nuo speigų apšarmoję, pūgų apdumti, per visą dieną grūmėsi neįžengiamose giriose be atvangos čia su malkomis, aure su meškomis, šernais, taurais, pratindamiesi į jėgą ir karą, idant kurį dieną galėtų savo tėvynės neprieteliūs graudinti.

S. Daukantas.

Graži dama patinka akiai, gera—širdžiai; pirmoji brangumynas, antroji turtas.

Napoleonas I.

Tik ta meilė, kuri iš dviejų žmonių padaro drauge skrendančias vilyčias... ir dvi drauge šviečiančias tamsybėse žvaigždes, gyvenimą gali užpildyti ir padaryti laimingu.

E. Ožeškienė.

Meilė yra pasaulio džiaugsmu, gyvenimo saule, linksma melodija tyruose.

N. (Kr.)

Kokia Tamstos Nuomonė?

ŠOKIŲ KLAUSIMU.

“Vyties” Nr. 18 (185), “Question Box” skyriuje, į klausimą, “Ar yra nuodėmė eiti į šokius?” atsakyta: “Neišmintinga yra lankyti šokius. Jeigu ir nebūtų nuodėmės nueiti į šokius, visgi patys šokiai dažnai yra priežastimi (okazija) baisių nuodėmių. Vienos šokdamos savo nekaltybę kiaušiams sušeria, kitos sveikatą pažeidžia kaip savo, taip ir mamytės, kuri budi iki vėlybos nakties, kol dukra sugrįžta. Šokiai veda prie nuodėmės.”

Perskaičius tokį paaiškinimą, daugelis narių, kaip ir šių žodžių rašėjas, keistai pasijuto.

Jei neišmintinga yra lankyti šokius, ir jei šokiai veda prie nuodėmės, tai beabejo dar neišmintingiau yra rengti šokius. Bet mes visi žinome tą faktą, kad visos gyvuojančios Vyčių kuopos rengia šokius. Ir aplamai imant pastaruoju laiku šokių rengiamas daugiau negu kitokių pramogų. Taipgi yra faktas, kad mažiausia apie 80% Vyčių lanko šokius, t.y. šoka. Tai sulig aukščiau cituotu paaiškinimu išeina, kad beveik visa Vyčių organizacija (didelė didžiama narių) elgiasi neišmintingai. Ruošia pramogas kurios esti priežastimi baisių nuodėmių.

Jei taip, tai reikia pasakyti, kad ne vien Vyčių organizacija toje srity prasižengia, bet visos katalikiškos organizacijos, su labai mažomis išimtimis; pradedant paprasčiausia pašalpine draugija, baigiant Federacija—jos skyriais. Visos rengia šokius arba balius, kurie yra ne kas kitas kaip šokiai. Neišsiskiria nei Apaštalytės Maldos draugijos, nei bažnytiniai chorai. Kai-kurios parapijos šokių rengime užima žymiausia vietą. Jos turi sales ir jei tose salėse kiti šokių nerengia, tai jos pačios rengia. Taip bent yra Naujoj Anglijoj. Žinau keletą parapijų, kurios yra pasistačiusios sales savo parkuose ir ten rengia šokius reguliariai. Net patys mūsų gerbiama dvasios vadai kartais iš sakyklos paragina atsilankyti į kurios nors katalikiškos draugijos ar parapijos šokius bei balių. Patys taipgi kartais atsilanko.

Turint prieš akis čia paduotus faktus, argi būtų galima daleisti, kad mūsų katalikiškos draugijos, kuopos ir parapijos būtų taip žemai nupuolusios, kad užsiimtų populiarizavimu tokio pragaištingo mūsų jaunimui dailto, kaip šokių? Argi mūsų vadai, dvasios ir svietiškieji, būtų taip apsileidę, kad nepakeltų griežto protesto prieš šokių lankymą, o dar labiau prieš jų rengimą?

Be abejo, kad to negalima daleisti.

Man išrodo, kad čia gerbiamas klausimų skyriaus vedėjas (kas jį veda—nežinau) persiaurai ir vienpusiai pažvelgė į šokių klausimą. Jei mes taip vienpusiai į klausimus žiūrėsime, tai mes tą pat turėsime pasakyti ir apie teatrų lankymą, skaitymą ir k. d.

Į klausimą, “ar yra nuodėmė lankyti teatrus?” būtų galima atsakyti: tas priklauso kokius teatrus lankai ir kokiu tikslu juos lankai. Panašų klausimą ir atsakymą galima būtų statyti ir laikraščiu-knygų skaityme. Panašus atsakymas, man išrodo, labiau tiktų ir šokių lankymo klausime.

Šokiai, kaipo tokie, yra geras dailtas. Juk jie beveik taip seni kaip sena ir pati žmonija. Tai bene seniausia dailės šaka. Juos vartojo ir vartoja visos tautos, pradedant laukinėmis, baigiant civilizuočiausiomis. Senovėje šokiai buvo daugiau vartojami del tikybinių apeigų, negu pasilinksminimų. Šventrašty daugely vietų minima apie šokius. Juk ir mūsų Katalikų Bažnyčia seniau šokius vartojo iškilmingesnėse apeigose. Tas paprotys yra užsilikęs net iki šių dienų. Sevillijos Katedroje, Nekalto Prasiidėjimo ir Dievo Kūno šventėse jauni choristai šoka prieš didįjį altorių. Kiekviena tauta turi savo šokius ir jais didžiūojasi. Kada lietuvis prisieina pasirodyti kaipo tautinei grupei prieš svetimtaučius—pasirodo tautiniais šokiais ir dainomis. Su šokiais eina ir muzika

kartu, o dažnai ir daina. Taigi, šokiai gali tarnauti ir labai prakilniam tikslui. Bet kaip kiekvieną gerą dailtą galima panaudoti blogam tikslui, taip pat galima ir šokius. Ir jie naudojami. Ypatingai šiuose laikuose. Bet ar tai jau del to juos turime pasmerkti, uždrausti jaunimui visai juos lankyti? Jei mes uždrausime, kur-gi jaunimas dings? Kuomi šokius pavadauos? Bet nėra reikalo nuo šokių drausti, taip kaip nėra reikalo drausti nuo teatrų bei skaitymo. Populerizuokime padorius šokius. “Prieš tvirkinančius raštus pastatykime duris.” Panašų obalsį pasistatykime ir kovai prieš šlykščius šokius. Todėl, ne drausti, bet dar paraginti reiktų, kad mūsų jaunimas lankytųsi į padorius šokius. Tokius šokius ir rengia mūsų katalikiškos draugijos ir kuopos. Į juos atsilanko ne tik pats jaunimas, bet dažnai ir jo tėveliai, o kartais net ir dvasios vadai. Tokiuose šokuose padorium jaunimui nėra pavojaus “savo nekaltybę kiaušiams sušerti.” Sakau padorium, nes palinkusiam į ištvirkimą nereikia nei šokių

Žinau keletą lietuvių, kurios mėgo šokius ir dažnai juos lankydavo. Šiandien jos pildo novicijatą Šv. Kazimiero Seserų Vienuolyne.

Kita gera pusė, tai ta, kad mūsų jaunimas per šokius palaiko artimesnius ryšius tarp savęs, tuom pačiu tarpu paremia lietuvių judėjimą. O tas labai svarbu lietuvių palaikymui.

Tą suprastami mūsų vadai turbūt todėl nedraudžia šokius lankyti, bet dar darbuojasi jų rengime.

17-tos Kuopos Narys.

P. S. Nemanykite, kad aš jaučiuosi esąs kokis autoritetas tame klausime. Visai ne. Norėjau tik tą klausimą iškelti, kad paskui atsilieptų į jį autoritetiškesni asmenys, nes jaučiu, kad šis klausimas yra aktualus ir svarbus. Vertėtų jį visapusiai išgvildinti.

ooo—ooo

SAVITA PAVARDĖ—SAVIGARBOS ŽYMĖ.

Kad išlaikymas savo tėvų pavardės yra savigarbos žymė, mažuma tatau tenuvokia, net ir šviesuomenės (inteligentijos) tarpe arba ir tokiuose, kurie tokiais save persistato. Pavardės keitimas reiškia stoką pasitikėjimo; ar toks asmuo bando palengvinti jo pavardės parašymą, ar neva “suamerikoninti,” tokio asmens yra toji pat silpnoji žymė: stoka pasitikėjimo.

Jokiam šios šalies mieste, pavardžių klausime, ir savo kalbos niekinime, lietuviai nėra tiek apsileidę kaip Chicagoj! Čia jų pavardės sudarkytos, “suamerikonintos,” o iškabų lietuvių kalboj,—nė jokios, kas savaime pareiškia jos niekinimą. O tečiau nė jokiam kitam mieste tiek lietuvių vaizbininkai iš savo žmonių-lietuvių nesiverčia, kiek Chicagos lietuviai. Kurie lietuviais apgyventose gatvėse kai pradėjo, taip ir po šiai dienai su lietuviais prekiauja. Už tai tokiems mažiausia reiktų paisyti savo pavardžių “amerikoninimu” ir savo kalbos vengimu. Rodos ir paikas gali suprasti, kad pavardės pakeitimas, toli gražu, nepagreitina asmens suamerikonėjimą (assimilation), nei gi palengvina pavardės parašymą, pav. Eudeikis-Judeikis. Juk J lengviau yra parašyti negu E, lygiai kaip V lengviau yra parašyti negu W, o tečiau, kad savo “gudrumą” parodyti, dauguma lietuvių net tokių kurie save vadina pamokytais, tokiu naviu būdu taikosi prie amerikonėjimo.

Lietuviams vaizbininkams visai nepateisinama bent tuom, kad čia Amerika, ir turime taikytis; vengimas savos kalbos ir kraipymas pavardžių, toli gražu tai neprišaitakymo būdas, o savo silpnybės aiškus parodymas. Man taip: asmuo kurs kokiu nors būdu pasireiškia: savigarbos, ar pasitikėjimo stoką, aš tokiam netikiu, o dar mažiau gerbiu.

Iš Chicagos lietuvių, nė vienas vaizbininkas neišėjo toliau, t.y. iš lietuvių kitur verstis, nors jie kas savo, vengdami, neva bando prie amerikonių taikytis.

Paziūrėkim į grekus, kurie net vienos raidės savo pavardėse nedaleidžia iškreipti, o tečiau prekiauja su svetimtaučiais, netik vidurmiesty, bet ir iš lietuvių daro sau biznį. Tai, kaip matome, ne pavardės keitimas čia veikia, o mokėjimas biznio ir savigarba, su pasitikėjimu. Tai tikri ir teisėti sėkmės reiškiniai. Kitas lietuviams pavyzdīs—čekai, kurių netik kurpiai ir gydytojai deda iškabas savo, bet ir tokiose viešose vietose, ir net po valstybės priežiūra, kaip bankuose, netik iš lauk, bet ir vėduje, prie patarnavimo vietų, iškabas yra dviejose kalbose. O kur tas pas lietuvius?

Lietuviams, ypač Chicagos, reik stambios rykštės-ražo, rėžiant nuogos teisybės žodį, paplakti, nepaisant, visai nepaisant, ar tai kurpius, ar bankininkas, drožti ton pačion opion—apie save manymo vieton.

Chicagos lietuviai, nors kas žin kaip savo turtu ir tautyste giriasi, tečiau tokiu savo nusistatymu duoda labai blogą savo augantiems vaikams pavyzdį. Tokie vaikai, suprantama, neranda reikalo lietuvių gerbti, net nė tiek kiek jų tėvai.

Lietuvių turima pavardžių sulenkintų t.y. polonizuotų, kt. Černev-icz-ius, Rutkaus-kas, ir kt., kurios, žinoma, kad lietuviui, net ir ne patrijotui, negali tikti; tai tokias galima trumpinti—lietuviinti (lituanizuoti).

Puikų pavyzdį lietuvinime pavardės yra parodęs A. Olszevskio sūnus, adv. Antanas Olis. Tai musėt vienas iš visos Amerikos drąsuolių, kurs čia gimęs, pasidrašina pakeisti-sulietuvinti savo tėvo paveldėtą pavardę. (Berods yra ir tarp katalikų Amerikoje augusio jaunimo kurs sulietuvino savo pavardės. Pripuolamai galima pastebėti: Jonas Romanas (Romanauskas), Vaškai (Vaškevičiai), Newarke, N. J. Gal kitį žino kitus kokius? Red.) Už tai jam tebus didžiausia garbė! Tai yra puikus pavyzdys visiems vaizbininkams ir kitiems kurie skundžiasi, kad taip "jau raštai, ir popieriai padaryti—nebegalima."

Kol kas, tautybės klausimu Chicagos lietuviai neturi laikraščio, kurs nepataikautų "rėmėjams," drožtų apsileidžiamam nuogą teisybę. Susirinkus lietuvių padejuot, ar pasigirt, kad ve ir mes tą galime, kokie mes galingi! ir t.t. neužtenka. O tas Chicagoje gausiai girdžiama.

"Vyties" 20 num. p-lės Val. Junokaitės rašinėlis pavardžių kraipymo klausimu labai vietoj, ir jei ji yra čia gimusi lietuvaite, tebus jai garbė; ji pajudino pribrendusį klausimą. Tą patį galima ir apie vardus pasakyti. Bet pavardės svarbiau.

Tokie mandrūs kraipytojai pavardžių matomai visai nežino, kad nudienės "amerikoniškos" pavardės, kadaise atvažiuo iš: Skandinavijos, Anglijos, Olandijos, Italijos, Prancijos, ir kitur; kad ilgainiui ir lietuviškos pataps amerikoniškomis.

Anis Rukas.
3251 S. Halsted St., Chicago, Ill.

Mūsų Vajus.

NAUJOS ANGLIJOS APSKRITIES VALDYBOS NUTARIMAI.

Protokolas L. Vyčių N. A. Apskričio Valdybos susirinkimo įvykusio gruodžio 18 d., 1925 m., Šv. Petro parapijos salėj, So. Boston, Mass.

Susirinkimas buvo šaukiamas apsvartymui ir sudarymui plenų kaip ateinantį L. Vyčių Vajų pasekmingai įvykdinus.

Dalyvavo šie valdybos nariai: pirm.—V. T. Savickas, vice-pirm.—E. Kiburiūtė, rašt.—A. M. Šliūziūtė, organizatorius adv. A. F. Kneizys, sporto skyriaus (merginų) organizatorė—A. Lukoševičiūtė. Taipgi buvo ir svečių: L. Vyčių Centro pirm. Dr. M. Bagdonas, Centro Literatinės komisijos narė A. K. Stašaitė, Centro izdo globėjas A. Ivaška, "Darbininko" administratorius J. Červokas, L. D. K. S. Centro narys V. Tamoliūnas.

Susirinkimą atidarė pirm. V. T. Savickas 8:15 val. vakare.

Apsvarsčius dalykus padaryta šie nutarimai:

1. Apskritys bendrai tvarko Vajaus reikalus,
2. Kuopos išsidirba savo plenus,
3. Apskritys suteikia visokeriopą pagelbą ir patarimus,
4. Priemonės šitokios vartojamos: a) Rengti prakalbas, b) rengti socialius susirinkimus bei pasilinksminimo vakarus, c) uždėti pareigą nariams prirašyti nors po vieną narį, jei ne daugiau, d) išrinkti aventus kurie vaikštinės po namus ir prirašinės naujus narius.

Pareikalauti, kad Centras atspauzdintų lietuvių ir anglų kalbose lapelius (cirkuliarus), kur būtų išdėstyta L. Vyčių organizacijos tikslai. Cirkuliarai turėtų būti atspauzdinti gražioj formoj.

Apskritys duoda užsakymą del visų savo kuopų; Centras siunčia kuopoms kartu su lapeliais ir bilą.

Kalbėtojais yra pasizadėję: Apskrities dvasios vadas kun. P. Juras, organizatorius A. F. Kneizys, Centro pirm. Dr. M. Bagdonas. Dar nutarta pakviesti šie kalbėtojai: Garbės narys kun. K. Urbanavičius, kun. P. V. Strakauskas, Centro vice-pirm. Juzė Leonaitė.

Apskritys skiria dvi dovanas toms kuopoms, kurios prirašys daugiausia naujų narių. Pirmą dovaną vertės \$10. antra \$5. Nupirkimui dovanų išrinkta A. F. Kneizys ir E. Kiburiūtė.

Įnešta sumanymas, kad organizatorius A. F. Kneizys bandytų suorganizuoti L. Vyčių kuopą Lowell, Mass.

Gale Centro pirm. Dr. M. Bagdonas davė pranešimą iš Centro darbuotės bei vėlesniųjų nuotikių.

Susirinkimą uždarė pirm. V. T. Savickas 10:15 val. vakare.

V. T. Savickas, pirm.,
A. M. Šliūziūtė, rašt.

000—000

ŽIBAS IR VAJUJE ŽIBĖS.

Chicago, Ill. Chicagiečiai, o ypač westsaidiečiai, moksleivį Simą Žibą gerai pažįsta. Energijos ir gerų norų pas jį netrūksta ir jis moka tą visą vertai sunaudoti mūsų organizacijos labui.

Apie jį yra susispietęs gerokas būrys kitų čia augusių darbuotojų. Jie visi moka gražiai išvien, be pavydumo, darbuotis.

Gruodžio 30 d. Simas Žibas pasiėmė iš Centro glėbį aplikacijų naujiems nariams. Sakė, kad tų dar neužteks. Nori, kad West Saidės 24-ji kuopa ir šįmet laimėtų pirmąją vajuos dovaną, o, kai girdėt, kitos kuopos taipgi ne juokais tos pirmosios dovanos ir garbės trokšta. Kad konkurencija, tai konkurencija. Westsaidiečiai lenkyniuosia.

Westsaidiečiai taipgi yra laimingi turėti Centro izd. Ant. Valonį savo kuopos pirmininku. Jis moka gabiai ir rimtai vadovauti. Taipgi turi inteligentinių pajėgų, k. v. kunigai Marijonai, Ig. Sakalas ir kiti.

Westsaidiečiai yra išanksto prisiruošę prie darbo, sumobilizavę savo pajėgas, tai look out for West Side!

Old-timeris.

PAŽIŪRĖKITE KĄ CLEVELANDIEČIAI RAŠO!

Cleveland, Ohio. Čionai visi kuopos nariai bei narės pasižadėjo dirbti kuouoliausia naujų narių prirašinėjime prie kuopos per vaju. Kuopa paskyrė net tris dovanas kurias gaus tie, kurie daugiausia narių prirašys prie kuopos. Dovanų nereikėjo nė iš izdo skirti; jas paaukojo vyčių darbuotojai: A. Banys \$10.00; J. Šeštokas \$5.00; pp. Štaupai auksinį žiedą. O visa kuopa laimės Centro skiriamą aukščiausią dovaną. Taip yra pasiriję visi nariai, narės. Kai įsisiūbuosime į darbą tai kitos kuopos nepasivys. Jei netikite, tai pamatysite. Clevelandiečiai kai nusitveria darbo, tai su juo ir neatsilieka. Tą parodysime ir šiame vajuje. Bum čik čik'o draugas.

000—000

DARBUOSIS KIEK GALĖS.

Nashua, N. H. L. Vyčių 20-ta kuopa nutarė darbuotis kiek galima per vaju pritraukimui naujų narių. Geros pasekmės yra užtikrintos, nes čionykštis jaunimas yra darbštus, mėgsta daug ir didelius darbus nuveikti, ir nuveikia.

000—000

Chicago, Ill. L. Vyčių Chicagos Apskritis rimtai naujų narių prirašinėjimo vaju darba pradėjo priešmetiniame susirinkime. Paskyrė net keturias dovanas (\$30, \$20, \$15, \$10) kuopoms šiame apskrityj laimėjusioms pirmesniais vietas vajuje. Kuopoms bereikia dabar lenktyniuoti, nes gali gauti dvi dovanas: Centro ir Apskritis.

Į Apskritis valdybą šį metą yra išrinkti patyrę, pasižymėję darbuotojai-os, mūsų organizacijai visa siela atsidavę. Taipgi visas būrys energingų darbuotojų yra susisipietęs Apskrityj. Jie mokės kaip dirbti, judinti visą vaju reikalą. Praeityj yra parodę, kad vien nutarimais nepasitenkina. Pas juos matyt noras, kad Centro skiriamas vaju dovanas laimėtų kuopos Chicagos Apskrityj. Neilgas laikas, pamatysime.

000—000

JAU RENGIASI.

So. Boston, Mass. Mūsų kuopos pernykščio vaju čempionas A. Bendoraitis turbūt nusprendė ir šįmet čempionatą sau išlaikyti. Nors jis tame klausime nieko nesako, bet iš jo pasielgimo tą galima suprasti. Nuolat klausinėjo, kiek šiame vajuje nauji nariai įstodami turės mokėti. Bet apie gruodžio vidurį nieko nesakė, tik pasiēmė keliasdešimtis aplikacijų. Nereikia pranašo, kad nuspėti, jog jis tas aplikacijas po Naujų Metų sugražins pripildytas ir pridės po \$2.00 priedo prie kiekvieno.

Bet dar nežinia ką padarys V. Tamuliūnas. Jis pernai buvo antras po Bendoraičio, bet už tai rodos buvo pirmas L. D. K. S. kuopos vajuje. Vaju darbe jis patyrimo turi. Energijos ir tvirtos valios irgi netrūksta. Jei jis tik padarys pasirijimą tai Bendoraičiui labai rimtas pavojus. Pagyvensime, pamatysime.

Kukutis.

000—000

KAD DOVANŲ, TAI DOVANŲ.

Štai kiek daug ir kokios didelės dovanos yra skiriamos kuopoms laimėsiams pirmasias vietas naujų narių prirašinėjimo vajuje:

L. Vyčių Centro:	
Pirmoji dovana	\$50.00
Antroji dovana	25.00
Trečioji dovana	15.00
Ketvirtoji dovana	10.00

L. Vyčių Chicagos Apskritis:	
Pirmoji dovana	\$30.00

Antroji dovana	20.00
Trečioji dovana	15.00
Ketvirtoji dovana	10.00

L. Vyčių Naujos Anglijos Apskritis:	
Pirmoji dovana	\$10.00
Antroji dovana	5.00

Kai kurios kuopos taipgi skiria dovanas savo nariams, kurie prirašys daugiausia narių prie kuopos. Centralietis.

000—000

SAKO, JUST WAIT AND SEE!

Kearny and Harrison, N. J. L. Vyčių 90-ta kuopa nevisai prielankiai žiūrėjo lig šiol į naujų narių prirašinėjimo vaju iš priežasties apsileidimo Centro raštinėj ir kad mažai buvo rašoma organe apie vaju. Dabar, Centre geriau tvarkant reikalus, ir vaju skyrių įvedus organe, tai ir mūsų kuopa įsijudins į vaju. Kai kiekvienas narys bei narė pradės naujus narius traukti į kuopą, tai kuopos korespondentai nespės nei organe visų darbuotų suminėti. Čia yra gerų norų ir mūsų organizaciją mylinčių darbuotojų, o daugiausia šįmet tikimės iš naujosios kuopos valdybos. Ji tai mokės sukti visą dalyką, vadovauti, kelią rodyti. Visiems bei visoms dirbant mes išauginsim savo kuopą į didžiausią New York'o ir New Jersey Apskrity. Just wait and see!

000—000

"Sam"

JUST JOIN THE K OF L TODAY.

If you, my friend, do now aspire
To be a sport first rate,
Just join the K of L today,
For it will terminate
In stores of knowledge gained for you,
A lot of fun mixed in;
Just join, for you may never get
A chance like this again.

If you ol' top, do now aspire
An athlete great to be.
Experience teaches best of all,
So listen now to me;
You'll get a chance to show your skill,
By playing in many a game.
The K of L will help you, boy,
Just join and seek your fame.

If you, old boy, do oft desire
Your knowledge to expand,
And of God's great world possess a lore,
Just grasp the welcome hand;
The benefits of Council Twenty-Four
Will help you day by day;
Don't let a chance like this slip by!
Join in without delay.

ŽMOGUS.

Kuris išmintingas?—Jis kurs mokinasi nuo kiekvieno.
Kuris stiprus?—Jis kurs pergali save.
Kuris turtingas?—Jis kurs pasitenkina tuo ką turi.
Kuris garbingas?—Jis kurį kaimynai gerbia.

Talmudas.

Nesivargink rytojumi; tu nežinai ką šiandieną tau dar atneš.

Talmudas.

Teisingos svarstyklės ir pilnas saikas nesužeidžia nė vieno žmogaus.

Kinų patarlė.

SPORTAS.

SO. BOSTON, MASS. Atletų vakaras. Lapkričio 21 d. parapijinėj salėj vietinės kuopos atletiškas skyrius turėjo šokius. Jaunimo, daugiausia čia augusio, prisirinko pilnutėlė salė. Daug buvo ir iš apylinkių. Šoko ir linksminosi. Kai-kurie bandė ir "Charleston" pašokti. Visi rodosi buvo patenkinti. Prie šių šokių surengimo darbavosi patys jaunieji atletai, Znotinui, Antanėliui ir kitiems vadovaujant. Pelno liko apie \$60.00.

Koresp. Pagelb.

K OF L MIDGET BASKET-BALL LEAGUE FORMED. WATERBURY, CONN. At a meeting of the K of L junior members it was decided by vote to organize a basket-ball league.

This league is open to K of L members only from 14 to 16 years of age. A committee of six members were appointed to draw up a set of rules, and a schedule for the basket-ball league.

The committee are as follows: Pres.—A. Slaužis, Sec'y—Frank Kvietkus, and the four captains: Walter Zanavičius, Adolph Balanda, Michael Jurkevičius, and William Baranauskas.

The teams are as follows: Hawks—Walter Zanavičius (capt.), Charles Sauris, Albert Slaužis, John Kvietkus, Anthony Jurgaitis. Bulldogs—Adolph Balanda (capt.), Bronis Dirginčius, Anthony Račius, Vincent Dvileškis, Albinas Klivinskas, John Steponaitis. Ponies—Michael Yurkevičius (capt.), Frank Kvietkus, Albert Kalvaitis, Anthony Romanauskas, John Pocius, Peter Žilinskas. Blues—William Baranauskas, (capt.), Alfonsas Mažeika, Charles Jurkevičius, Edward Griškauskas, John Saukas and Vaitkus.

The opening games were to be played at St. Joseph's Parish Hall, Saturday, December 5, 1925, at 6:30 P.M.

Bulldogs vs Ponies; Blues vs Hawks.

Frank Kvietkus, Sec'y.

AL. ŠIMKUS A FOOTBALL STAR.

CHICAGO, ILL. Marquette. Honorable mention must be given to our popular and well known football star, Al. Šimkus.

Al. was one of the lucky fellows who went to Baltimore, Md., with the Lindblom High School team and helped pull it to victory. We all think and know that some day Al. will exceed such stars as Grange and Driscoll and when he does reach those dizzy heights in athleticdom we all hope that he will not forget us.

Al. is just a beginner on the team. But in a year or two his name is doomed to be headlines of all leading newspapers, especially our own.

We all know that Al. is a good singer, and is presently organizing a Glee Club of our Council. But we know that that will not interfere with his football career.

Anyway we wish Al. the best of luck and hope that some day he will measure up to our expectations.

Basket-ball. Our basket-ball manager, Anthony Šimkus is keeping himself and the team very busy lately. He anticipates a lively and successful year.

B. S. Krivickas.

PAGERBĖ IŽYMU LIETUVI FUTBOLININKA.

MELROSE PARK, ILL. Kasiulio (Kassel) Bankietas. Ši bankietą užmanė surengti vienas iš žymiausių biznierių C. S. Wolf, prezidentas Citizen State Bankos. Reikia pasakyti, kad C. S. Wolf yra buvęs 16 metų Melrose parko prezidentu ir daug gero padaręs lietuviams ir Lietuvai. Nors Wolf yra svetimtautis, bet remia lietuvius kaip savus, net ir Lietuvos Bonų turi pirkes.

Tai gi ir geri lietuviai jo neužmiršta. Reikalui esant eina į Wolfos Banką.

Dabar kas yra "Kassel" Kasiulis? Tai yra lietuvis, Illinois Universiteto studentas, Footbalės kapitonas, didelis sportininkas, gabus studentas, su aukštais mokslo atsižymėjimais. Nors jis lietuvis, bet amerikoniui jam surengė didelį pokilį gruodžio 28 d., 1925 m. Tame pokilyje buvo arti 1,000 žmonių, daugiausia amerikonių. Lietuvių buvo visai nedaug, bet tiems lietuviams, kurie buvo tame vakare, tai buvo labai linksma klausyti, kada teisėjas Leonard De Franco savo prakalboje pasakė, kad nevien amerikonių tarpe yra gabių, bet ir kitų tautų. Štai ir "Chuck" Kassel yra lietuvis. Mums lietuviams ir tuo keliu daroma didelė garbė. Turėti tokį lietuvių, o gal ir daug gablesnį kaip Red Grange, kuris už vieną "game" paima suviršum \$30,000. Lietuvui galima eiti prie tokios viršūnės.

A. J. ("Dr.")

K OF L'S WIN AGAIN WITH A GOOD SCORE.

WATERBURY, CONN. The Knights of Lithuania Speedboys' Quintet, flashing a brilliant passing attack and a powerful scoring combination in Captain Joseph (Flash) Alexandravičius, Johnny Fellandravičius, and Tommy Delininkas, proved too much for Joe Delink's scrappy Collegian hoopsters, Saturday night, December 26th, in the main attraction of a double header, and defeated the Collegian outfit by a 40-19 score in a thrilling contest. Displaying a sensational brand of accurate pass-work, Alexandravičius and his teammates downed any of the men that the Rensselaer Freshmen captain could rush onto the floor, and they had a rather easy time with the College Speedsters.

In the preliminary contest, the Knights of Lithuania Juniors scored their fourth victory of the season, defeating the Waterbury Dixies by the tune of 39-20. The Collegians and the Waterbury Dixies will again meet the Knights of Lithuania aggregations for the second time, Wednesday evening, December 30th, at the St. Joseph's School Hall, before they will return to colleges.

Notables present. - Many interesting fans and high notables witnessed the hard fought double-header. Among the interesting spectators were: Dr. Mikas Bagdonas, President of the Center Organization of the Knights of Lithuania; Rev. Joseph J. Valantiejus, pastor of St. Joseph's Church and Spiritual Director of the Knights of Lithuania 7th Branch, Rev. John Bakšys, Rev. Kazlauskas; also many other well known people.

Referee. From the opening period to the closing play, Referee Paul Parazelli, graduate manager of Leavenworth High School basket-ball team, kept the game and its rules strictly enforced on the members of both teams and a large number of shots were taken at the fifteen foot line. Although Mr. Parazelli was in the right calling all the shots that he saw, it did not satisfy the local fans who thought that he was too strict with the Scholastic students, stopping the play time after time. But nevertheless he was right, and carried out the new rules that seem to slow up the game instead of making it faster.

Lead at beginning. The Speedboys took the lead at the opening of the first period, and were never headed, the score at the end of the first quarter standing 7-6 in favor of the Knights. Starting with the second period, the contest continued to wage bitterly, with the locals, however, managing to maintain a few points lead. It was the clever defensive work of Captain Joe Alexandravičius of the Knights, which enabled them to counter their third victory of the four games played to date. This diminutive youth was all over the floor smearing

opposing players' passes, and turning the flight of the oval toward the opposing basket.

The Collegians. The Collegians, with Captain Joe Delink's of Rensselaer Polytechnic Institute, in the leading role scored four field goals and two fouls from the fifteen foot line for a total of 10 points, while his running mate, Dominic (Speed) Spiotti of Massachusetts College of Pharmacy was held to the lowest score of the year by the brilliant guarding of John Fellandravičius. The playing of Bill Baltrušis of Boston University Freshmen team, at center, and the guarding of Clarence (Slim) Balanda of Niagara University and Gloomy Gus Kankel of Rensselaer also featured for the losers.

Coach's instructions followed. Coach George Owl of the K of L Speedboys sent his charges onto the floor in the second half with directions to run up a good lead, and the youngsters did as directed. Unleashing a powerful attack on the basket early in the third quarter, the Knights of Lithuania basketballers gave a pretty exhibition of shooting. Coach Owl, who by the way likes to see a fast game at all times, sent in some of his substitutes. The newcomers kept up the good teamwork of their teammates who left the floor. The following K of L Speedboys also displayed a flashy brand of ball: Harry (Doddo) Kenaušis, Anthony Jokubaitis, and Johnny Dulskis at guard, Johnny Stankus and Jimmy Puceta at center, and Tommy Delininkas, along with Joe Alexandravičius and Johnny Fellandravičius played a fine game throughout the entire contest.

The score and summary:

K OF L SPEEDBOYS (40)

	F.G.	Foul	Tot.
Tom Delininkas, lf	3	1	7
Joe Alexandravičius, rf	4	5	13
Jim Puceta, c	1	1	3
John Stankus, c	3	1	7
Harry Kenaušis, lg	1	0	2
Anthony Jokubaitis, lg	0	0	0
John Fellandravičius, rg	3	2	8
John Dulskis, rg	0	0	0
	—	—	—
	16	10	40

COLLEGIANS (19)

	F.G.	Foul	Tot.
Joe Delinks, rf	4	2	10
Dominic Spiotti, lf	1	0	2
Bill Baltrušis, c	0	2	2
Clarence Balanda, rg	1	1	3
Gus Kankel, lg	1	0	2
	—	—	—
	7	5	19

Score at Half-time: Speedboys—17, Collegians—10. Referee: Paul Parazelli, Leavenworth Alumni. Time: 4 10-minute periods.

* * *

K of L Juniors. In the preliminary game, the Knights of Lithuania Juniors scored their fourth win of the season, trouncing the Waterbury Dixies by the tune of 39-20 in a one-sided contest. The contest was fast and thrilling, the Juniors' passwork being of high order. Johnny Mažeika was the leading scorer, scoring seven baskets for a total of 14 points, while Joe Zubras collected 11 points for the evening's performance. John Kankelas, Ed Ališauskas, Anthony Jonikas and Tommy Delininkas featured with their all-around playing for the Knights of Lithuania Juniors, while for the Waterbury Dixies, Al Alanskas, Barrett and Saukas, starred.

The summary:

K OF L JUNIORS (39)

	F.G.	Foul	Tot.
Ed Ališauskas, lf	2	2	6
John Mažeika, rf	7	0	14
Joe Zubras, c	4	3	11
Anthony Jonikas, lg	1	0	2
John Kankelas, rg	2	0	4
Tom Delininkas, rg	1	0	2
	—	—	—
	17	5	39

WATERBURY DIXIES (20)

	F.G.	Foul	Tot.
Al Alanskas, rg	1	1	3
V. Saukas, lg	0	0	0
Dullard, c	1	1	3
Lydon, lf	1	0	2
Barrett, rf	6	0	12
	—	—	—
	9	2	20

Score at half-time: K of L Juniors—11; Waterbury Dixies—5. Referee: Paul Parazelli. Time: four ten-minute quarters. John V. Stankus.

THE ATHLETIC CIRCLE IS GROWING.

GARY, IND. In a recent meeting of the K of L 82nd Chapter's A. C. the following members were accepted: Joseph Moley, William Shirvinskis and Joseph Vašeikas.

William Shirvinskis has just returned from Honolulu, Hawaii, where he was honorably discharged from the U. S. Army. He is an all-around athlete and makes a valuable addition to the club. He was elected to fill the vacancy made by our former secretary, Anthony Scroebe (Skriubulis). Correspondent.

CHAMPIONS WHOM THE YEAR 1925 LEFT.

Boxing:

Heavyweight	Jack Dempsey
Light Heavyweight (World)	Paul Berlenbach
Light Heavyweight (American)	Gene Tunney
Middleweight	Harry Greb
Welterweight	Mickey Walker
Junior Welterweight	Pinkey Mitchell
Lightweight	Rocky Kansas
Junior Lightweight	Tod Morgan
Featherweight	Kid Kaplan
Bantamweight	Phil Rosenberg
Flyweight	Fidel La Barba

Wrestling:

World

Joe Stecher

Track and Field:

Eastern Intercollegiate..... Southern California
Western Conference..... Michigan

Swimming:

Men

Johnny Weissmuller

Women

Helen Wainwright

Basket-ball:

Eastern Intercollegiate..... Princeton
Western Conference..... Ohio State
Missouri Valley

Kansas

Southern

North Carolina

Far West

California

Tennis:

National (Men)

Bill Tilden

National (Women)

Helen Wills

National (Men's Doubles)..... Richards and Williams

Davis Cup

United States

MARIAMPOLĖS RAJONO PAVASARININKŲ KONGRESO 1925 M. "VAIDILŲ GRUPĖ."

Football:

National	None
East	Dartmouth
Middle West	Michigañ
Far West	Washington
South	Alabama

Billiards:

18.2 Balkline	Edouard Horemans (belgas)
Three-cushion	Bob Cannefax

Baseball:

World (Mgr. McKechnie)	Pittsburgh
National League	Pittsburgh
American League	Washington
K of L Chicago District League	North Side
Batting (National League)	Rogers Hornsby
Batting (American League)	Harry Heilmann

Golf:

National Open	Willie McFarlane
National Amateur	Bobby Jones
P. G. A.	Walter Hagen
Western Open	Macdonald Smith
British Open	Jim Barnes
Canadian Open	Leo Diegel
National Women's	Glenna Collett

BOWLERIŲ IR SVAIDININKŲ SUSIRINKIMAS.

Lietuvos Vyčių (K of L) Chicagos Apskritis Sportininkų Lygos susirinkimas bus antradieny, sausio 19 d., 1926 m., 8 val. vakare, P of G School Hall svet. Visi bowling ir svaidininkų (baseball) ratelių kapitonai būtinai atsilankykite, nes abu sportu bus aptariamam, ir plenai šiems metams daromi. Kuopos, kurios mano turėti bowling ar baseball ratelius šį metą malonėkite prisijusti atstovus.

J. J. Martinas, rašt.

SPORTAS LIETUVOJE.

1925 m. Kauno organizacijų balansas. 1925 m. buvo rekordiniai futbolo metai mūsų Kauno organizacijoms. Per š. m. Kauno I A grupės organizacijos turėjo net 97

rungtynes. Iš jų 36 draugiškų, 49 su užsieniu ir lygos rungtynių 12. Daugiausiai turėjo rungtynių LFLS ir Makabi po 33, Kovas turėjo 27 ir KSK 26.

Sulig klubų jie baigė savo sezoną geriausiai Kovas, kuris iš 27 rungtynių, laimėjo—15; be vaisių baigė—6 ir pralaimėjo 6. Golų santykis 39:34 ir taškų santykis 36:18 savo naudai.

Antroji vietoj stovi KSK, kuris turėjo 26 rungtynes, iš jų 14 laimėjo, 5 be vaisių baigė ir 7 pralaimėjo, golų santykis 49:41 ir taškų santykis 33:19 savo naudai.

Trečioji vietoj stovi LFLS, kuri iš 33 rungtynių laimėjo—16, bevaisiai užbaigė—4 ir pralaimėjo—13, golų santykis 71:57 ir taškų santykis 36:30 savo naudai.

Blogiausiai baigė sezoną Makabi, kuri iš 33 rungtynių laimėjo tik 4, be vaisių baigė 7 ir pralaimėjo 22, golų santykis 35:77 ir taškų santykis 15:51 savo nenaudai.

Kauno klubai tarp savęs baigė šį sezoną šitaip: Kovas—20:12 taškais savo naudai; KSK—18:10 taškais savo naudai; LFLS—14:10 taškais savo naudai ir Makabi—6:28 taškais savo nenaudai.

Lengvoji atletikoj įvyko tik vienos pirmenybių rungtynės ir pasiekti yra 3 nauji Lietuvos rekordai.

* * *

Lietuva pralaimėjo. Įvykusios Rygoj, Latvijoje, pirmos tarpvalstybinės basketbolo rungtynės Lietuva—Latvija pasibaigė latvių laimėjimu 41:20.

Pirmos tarp miestų basketbolo rungtynės Ryga—Kaunas pasibaigė Rygos laimėjimu 57:6!

* * *

All leading colleges and universities in the United States and Canada have been invited to participate in the international universities ski jumping and walking contests at St. Moritz, Switzerland, in January.

Visos biznio knygos Meksikoj turi būti vedamos ispanų kalboj. Už nesilaikymą šio patvarkymo įstatymai skaudžiai baudžia.

Nėra pasaulyj tautos kuri neturėtų kalbos, nors kai kurios kalbos teturi tik keletą desėtkų žodžių.

Kas Jaunimo Veikiama.

NAUJA CENTRO RAŠTININKĖ. L. Vyčių Centro valdyboj įvyko permainos pastaruoju laiku. Centro raštininkas Pr. L. Savickas pasitraukė iš užimamos vietos. Centro valdyba išrinko vieną savo narę, izdo globėją Adelę Rubliauskaitę, Centro raštininkę. Kuopos ir apskriviai, turį kokius reikalus su Centro raštine, malonėkite kreiptis dabar į naująją Centro raštininkę, jos namų antrašu: 309 S. Kildare Ave., Chicago, Ill., arba Centro antrašu: 4736 S. Wood St., Chicago, Ill.

SO. BOSTON, MASS. L. Vyčių 17-tos kuopos priešmetinis susirinkimas įvyko gruodžio 27 d. savuose kambariuose. Atidarė pirm. V. Marcinkoniūtė, maldą atkalbėjo kun. P. Strakauskas. Nut. raštininkės vietą užėmė M. Jankauskiūtė.

Išduota raportai iš fėrų, "šurum-burum" vakarėlio ir Naujų Metų lauktuvių rengimo. Pasiškėjo, kad gruodžio 30 d. parapijos salėj, bus nepaprastai įdomus ir gražus šurum-burum vakarėlis vien nariams, o ketvirtadienio vakare rengiama Naujų Metų lauktuvės visiems, kurie tik norės juos linksmai sulaukti.

Debatų Ratelio susirinkimas paskelbta sausio 7 d. Nutarta rengti "Snow Carnival." Į rengimo komisiją išrinkta J. Antanėlis, A. Kavoliūtė, O. Šulčiūtė ir Trai- navičiūtė. Perrinkta valdyba sekantiems metams. Pateko: kun. K. Urbonavičius—dvasios vadas, Ivaška—pirm., A. Jankauskiūtė—vice-pirm., M. Jankauskiūtė—nut. rašt., O. Šulčiūtė—fin. rašt., V. T. Savickas—izd., J. Červokas ir J. Antanėlis—izdo globėjai, A. Bendoraitis—tvarkdarys.

Susirinkimas buvo gana skaitlingas ir gyvas.

Koresp.

CHICAGO, ILL. Brighton Park. Gruodžio 17 d., McKinley parko svet. įvyko L. Vyčių 36-tos kuopos priešmetinis susirinkimas, kuriame įvyko valdybos rinkimai: dvasios vadas, kun. Juozas Šaulinskas; pirmininkas, Petras Balsitis; vice-pirm., Adomas Banys; raštininkė, moksl. Ona Rezgaitė; fin. rašt., M. Stankaitė; izd., Alek. Šrupša; izdo glob., A. Nenartonis, B. Perminaitė; maršalka, J. Gubista; koresp., J. Saunoraitė; žaislių vedėjai, M. Laurinkaitė, P. Šimutis; dramos šekcijos vedėjas, moksl. St. Pieža; sporto sekcijos pirmsėdis, J. Gotautas.

Su šia valdyba manoma daug nuveikti obalsiui Bažnyčiai ir Tautai. Šios kuopos veikimas šį kart bus dar sparčiau varomas.

Kringelis.

NEWARK, N. J. Gruodžio 7 d., 1925 m., 8 val. vak., Šv. Jurgio svet., L. Vyčių 29-ta kuopa laikė mėnesinį susirinkimą. Prisirašė nauja narė A. Norbučiūtė.

Šeimyniškas vakarėlis. Komisija raportavo, kad nesusipėjo surengti prieš adventus, ale prizadėjo pasirūpinti tuojau po Naujų Metų. Dieną nenustatė.

Basket-ball. Manadžieris išdavė raportą, kad gerai sekasi, bet skundėsi, kad visi vyrai nesilanko regulariai į praktikas.

Amer. L. R. K. Federacija. Sekanti atstovai išrinkta dalyvauti Amerikos L. R. K. Federacijos 8-toj kuopoj: J. Tumeliūtė, P. Biskis ir J. Pranauskas.

Merginų Basket-ball. Šiame susirinkime merginos parodė didelį norą susiorganizuoti savo basket-ball tymą. Pasirūpinimui šiuo dalyku tapo išrinkta komisija: J. Tumeliūtė, C. Kukiūtė ir K. Grimalauskiūtė.

Knygynas. Mūsų knygynui išrinkta naujas perdėtinis, P. Biskis.

Apskrities suvažiavimas. Į apskrities suvažiavimą, kuris bus sausio 17 d., 1926 m., Elizabeth, buvo išrinkti sekanti atstovai: C. Kukiūtė, J. Pranauskas, P. Elseika.

J. A. Pranauskas.

CHICAGO, ILL. North Side. L. Vyčių 5-tos kp. šių metų valdybą sudaro: dvas. vadas—kun. kleb. A. Baltutis, pirm.—Pr. Valaitis nag.—M. Andriūškevičius, nut. rašt.—Vencė Alekniūtė, fin. rašt.—A. Kriaučiūnaitė, izd.—J. Lebežinskas, izdo glob.—E. Paliuliūtė ir F. Andriūškevičiūtė, maršalka—Paulius Masys. Valdybon įeina darbštūs nariai—ės. Su visos kuopos ūerais norais galima bus didelius darbus nuveikti šįmet, jau nekalbant apie naujų narių prirašinėjimo vajų kurs, tikri esame, kad pavyks.

Jystinės kaimynas.

SO. BOSTON, MASS. Iš kuopos darbuotės. Per adventus čia buvo parapijos fėrai. Vyčiai su bažnytiniu choru turėjo atskirą stalą ir vedė konkurenciją su Mergaičių Sodalacijos ir Sąjungiečių stalais. Pasekmės dar nežinomos. Tikenybėje, gal nebuvo to stalo prie kurio nebūt dirbęs koks Vyčių kuopos narys po kitos draugijos vėliava. Delei fėrų pačios kuopos bruzdėjimas buvo sumažėjęs. Dabar vėl padidės.

Susirinkimas. Mėnesinis kuopos susirinkimas įvyko lapkričio 15 d. Jame aptarta pramogų rengimas, ypatin- gai šeimyninio Šurum-Burum Vakarelio. Šiame susirinkime į mūsų kuopą persikėlė Apolonija Štašaitė, žymi literatė ir Centro Valdybos narė. Tai bus žymi pajėga mūsų kuopai.

Pramoga. Lapkričio 28 d. toj pat salėj, vėl įvyko Vyčių kuopos Užsigavėjimo šokiai. Čia irgi parapijinė salė (kuri yra neperdidelė) kimšte prisikimšo. Šį sykį jaunimo didžiama buvo iš Lietuvos atvykusiųjų. Dage- lis buvo iš kitų kolonijų, ypatingai iš Montello. (Mat skolą bandė atlyginti). Prie šių šokių pasekmingumo nemažai prisidėjo pirm. V. Marcinkoniūtės pasidarbavimas su tikietais.

Literatinio Ratelio susirinkimas. Jono Kmito Lite- ratinio Ratelio susirinkimas įvyko gruodžio 10 d. Šį sykį nors neperdaugiausia narių susirinko, bet atsilan- kiusiems gausiai apsimokėjo. Gerb. kun. Strakauskas davė paaiškinimų apie proto miklinimą. Paskui aiškino apie įvairius literatūros veikalus ir jų autorius. Prieš pabaigą davė pamoką iš Lietuvių Kalbos Gramatikos.

Koresp. Pagelb.

CHICAGO, ILL. Town of Lake. L. Vyčių 13 kp. tradicijinis vakarėlis, kuris įvyko Naujų Metų dienoj, sausio 1 d., 1926 m., Davis Square parko salėj, pavyko visais žvilgsniais. Susirinko daugiau jaunimo negu buvo tikėtasi, gražiai linksminosi, šnekučiavosi, draugavosi ir t. t.

Tik, deja, gaila, kad toks trumpūtė-šnekūtė progra- mēlis teturėta. Mat tebuvo tik vienas numeris, kurį iš- pildė A. Durša, ir jis savo dalį gan gerai atliko.

Prie šio vakarėlio iš komisijos daugiausiai pasidar- bavo kuopos vice-pirm., K. Bartkus, A. Girčius ir kiti.

Beje reikia paminėti, jog nemažai parsidarbavo prie pardavinėjimo tikiety asmenis: ypač Zosytė Navickaitė, kuri pardavė 21 tikiety; ją seka M. Panavienė-Stirbaitė, kuri pardavė virš dešimties; kiti po mažiau, bet visiems tebūnie tariama nuoširdus ačiū.

X.

DETROIT, MICH. K of L 102nd Chapter. On December 29th an exceptionally good time was had by all the members and their associates at a get-together evening given by the club, at which refreshments, danc- ing, both American and Lithuanian, and other novelties were enjoyed by all attending. Hereafter such evenings will be held every alternative Tuesday.

The members are predicting to increase the number of their fold, and will exert their energy during the drive to do all within their power.

A. Valaitė.

CHICAGO, ILL. 18-tos kolonijoj. L. Vyčių 4-ta kp. gruodžio 27 d. Dievo Apveizdos parap. svet. surengė svaidininkams pagerbti vakariene su programa ir šokiais už atsižymėjimą per pereitą vasarą.

Svietelio, nežūrint kad buvo šaltas oras, vis tik susirinko gražus būrelis. Paskirtu laiku paprašyta visi prie rūpestingai pagamintų užkandžių. Po skanių užkandžių vakaro vedėjas gerb. kun. B. Urba pasakė pritaikintą tam vakarui prakalbą ir pristatinėjo muzikalės programos dalyvius.

Šio vakaro žvaigždėmis buvo pp. K. Sabonis ir Ant. Benaitis, ir p-lės D. Šulckaitė ir E. Bražaitė.

Pertraukoj dar pasakė keletą žodžių diak. V. Mikaitis. Muzikalei programai pasibaigus buvo pristatyta kalbėti gerb. kun. Pr. Vaitukaitis, kurs pasakė tinkamą ir šiam vakarui pritaikintą prakalbą. Jo kalba buvo visi patenkinti ir matomai visi įgijo nemaža ūpo bei noro ir ant toliaus nenuilstančiai darbuotis. Paskui vakaro vedėjas išdalino \$210 kp. dovanų svaidininkams.

Programai pasibaigus prasidėjo šokiai. Jaunimas gražiai linksminos iki vėlyvam laikui. P. A.

WATERBURY, CONN. Gruodžio 13 d., 1925 m., 4 val. po piet, Kliūbo rūmuose, L. Vyčių 7-ta kp. laikė metinį susirinkimą, kurį kun. Valantiejus atidarė su malda.

Nauji nariai. Charles Stirbaitis, Walter Sauris, John Dvileskis, John Gurskis, Michael Urbanavich, Peter Stasalonas, Stanley Stasaitis, John Kvietkus, Nellie Strikulas, Nellie Jablonskis. Jaunamečiai: Adolph Balanda, Charles Sauris, Vincent Dvileskis, Albert Krivinskas, Agnes Abraitis, ir Mary Vaitkus.

Mergaičių sporto raportas. Yra gimnastikų klasė pirmadienio vakarais; pageidaujama, kad visos mergaitės atsilankytų.

Vaikinų sporto raportas. Daugiausia užsiėmė su basket-ball. Gruodžio 26 d. išlaimėjo "geimį" su mokslėiviais, 40 ir 18.

Krautuvės raportas. Lapkričio mėnesio pelnas yra \$93.21.

Bankietas. Gruodžio 31 d. rengiama didelis bankietas Šv. Juozapo parapijos naujoje svetainėje. Į komisiją įėjo: Jonas Alexandravičius, Peter Pranulis, John Orintas, Nellie Strikulas, Mary Stankus, Stella Paulauskas, Victor Vyturis, ir John Kairis.

Balius. Sausio 2 d. taipgi naujoje svetainėje mūsų kuopa parengė didelį balių. Komisijon įėjo: Olga Gečonis, Anna Marčiukaitienė, Anthony Zupkus, Ben Gelbogis, Joseph Matthews, ir Peter Lazauskas.

Nauja Valdyba. Dvasios vadas—kun. J. J. Valantiejus, pirm.—Jonas Kairis, vice-pirm.—Olga Gečonis, nut. rašt.—Anna Marčiukaitienė, fin. rašt.—Anna Bendler (ar ne lietuvaitė? Red.), izd.—John Alexandravičius, izdo glob.—Joseph Alexandravičius ir Joseph Matthews (iš pavardės atrodo ne lietuviai. Red.), marš.: K. Sakalas ir B. Digris. "K."

Redakcijos prierašas: Korespondenciją gavome tik sausio 2 d., 1926 m.

CHICAGO, ILL. Bridgeport. L. Vyčių 16 kp. priešmetinis sus-mas įvyko gruodžio 17 d., 1925 m. Apsvarsčius bėgančius reikalus prieita prie rinkimo valdybos 1926 metams. Išrinkta šie asmenys: dvasios vadas—kun. J. Skripkus, pirm.—A. Janušas, vice-pirm.—A. Malinauskas, nut. rašt.—R. Čerkauskaitė, nut. rašt.—A. Masėnaitė, izd.—S. Barčaitė, izd. glob.—p-lė Skriebiūtė ir P. Mykolaitis, koresp.—P. Gritėnas, P. Čižauskas ir V. Petrauskas, knygius—P. Čižauskas, žaislų vedėjais—J. Stasiulianis, E. Astrauskaitė ir O. Saunoraitė, maršalka—K. Razbadauskas.

Beabejo, kad ant valdybos krinta didelė dalis kuopos atsakomybės, bet turėdami tokius asmenis valdyboje kaip kun. J. Skripkų, A. Janušą, Rožytę Černauskaitę, P. Gritėną ir kitus rimtus veikėjus, kuopa tikiasi gražios atei-

ties. Taipgi Bridgeporte yra nemažai inteligentų; jeigu jiems rūpi katalikiška jaunuomenė, tai kp. valdyba kviečia visus prisidėti prie auklėjimo jaunuomenės, bet ne erziniui ir kurstymui vienų prieš kitus.

Vincukas.

ROCHESTER, N. Y. Rochesterio L. Vyčių 93 kuopa, laikydama extra susirinkimą gruodžio 20 d., po paskutinių mišių, išrinko kuopos pirmininką ir vice-pirmininką. Tad 1926 m. bus sekanti kuopos valdyba: pirm.—J. Rabanikas, vice-pirm.—Baranauskas, fin. rašt.—Izabelė Rovijūtė, nutar. rašt.—Teresė L. Stukaitė. Ši valdyba susideda iš vien Amerikoje augusio jaunimo ir nuo šių metų L. Vyčių 93 kp. kp. pereina į jų rankas, delto galima tikėtis gerų pasekmių. Šiame susirinkime buvo mūsų kuopos dvasios vadas, gerb. kun. klebonas J. Kasakaitis ir gerb. vargoninkas K. Bazis.

Pereitų metų (1925) pirm. Teodoras Paliukis pirmininkavo kelis metus ir yra daug pasidarbavęs L. Vyčių 93 kp. naudai; taipgi daug yra pasidarbavęs ir jo moteris V. Paliukienė kadaise būdama nutarimų rašt. ir prie visų pramogų, kokios tik kada buvo, prisidėjo darbais ir patarimais. Tad p. T. Paliukis, užimdamas svarbią vietą veikime tarp Rochesterio lietuvių katalikų ir nujausdamas, kad negalės tinkamai veikti L. Vyčių 93 kp., užleido kitam savo vietą nurodydamas veikimą 1926 metams ir linkėdamas gero pasisekimo L. Vyčių 93 kp.

Nauja valdyba, po mitingo, tarėsi laikyti ekstra susirinkimą sausio 3 d. 1926 m. tuoj po paskutinių mišių, vien valdyba, kur bus daromi plėnai veikimui 1926 m. Tai ką aš girdėjau. Šią korespondenciją rašydama nujaūčiu, kad turėsiu daug korespondencijų rašyti apie L. Vyčių 93 kp. veikimą 1926 m. Koresp.

CHICAGO, ILL. West Side. Sukaktuvių vakariene. Pirmiausia tenka pastebėti didelį vakarienės rengėjų darbą. Jie sumanė kuopos 10 metų sukaktuvėse westsidiečius pavaišinti zuikiena. Šį didelį darbą pasiėmė ant savęs darbštus kuopos pirmininkas p. A. Valonis. Jis keletą sykių organizavo kuopos narius medžioklėn. Jų pasirizimas būtų pasiekęs gerų rezultatų, jeigu nebūt viena ekskursijos dieną pasitaikęs blogas oras. Visgi delto jiems pavyko pargabenti vakarienei apie 15 riebių kiškių. Kiti komisijos nariai—vakarienės r spaudos—pp. M. Stankelis su J. Vilčausku ir programos—p. I. K. Sakalas uoliai dirbo pasiskirtą sau darbą. Ir, reikia pripažinti, kad vakariene buvo graži. Salė buvo gražiai papuošta, stalai taip pat gyvomis rožėmis padabinti ir patyrusių šeimyninkų simpatingai prirengti, viliote viliojo besirenkančius svečius.

Programa buvo marga, kaip genys. Kalbos, dainos, deklamacijos ir ant galo vienaveiksmė komedija "Katra neišmanė" tęsėsi suvirš dvi valandi. Daug vietos užimtų, kad išvardinus visus dalyvavusius programoj asmenis. Pažymėsiu tiktai, kad išėjus mūsų dainininkes, p-lės Šiauliūtę, Bagdoniūtę ir Jašnauskaitę, visi kiti be-rods pirmą kartą buvo pasirodę scenoj. Kas sakė, kad West Sidės jaunimas—Vyčiai negali gražių programų surengti. Medžiagos yra gražios, tik reikia vieno kas tai medžiagai imtų vadovautų. Pamatytumėm, kaip tas jaunimas surengtų mums ir šaunų koncertą ir gražų vakarą su vaidinimais. Šio vakaro programą sudarė, kaip minėjau, p. Ig. K. Sakalas, buvęs "Vyties" redaktorius ir ilgą laiką vadovavęs Brighton Parko Vyčių 36 kp. dramos rateliui ir vėliau atskirai dramos grupei "Vaidykla," kurio pastangomis pastatyta scenoj nemaža geresnių veikalų. Pageidauti reiktų, kad jis ir su West Sidės Vyčiais taip gražiai sutartų dirbti, kaip dirbo su brightonparkiečiais. Be to turime gabų vargoninką p. Brazaičio asmeny, kuris, tikimės irgi idės daug energijos jaunimo darbo dirvon.

Nieko nelieta daugiau, kaip tik pageidauti, kad West Sidės jaunimas—Vyčiai dažniau mums vakarų surengtų, nes pajėgų jie turi. Senis.

NASHUA, N. H. 20-tos kp. veiktimas. Sausio 1 d., 1926 m., įvyko L. Vyčių 20-tos kuopos pasilinksminimo vakarėlis. Jaunimo prisirinko pilna salė. Atsilankė ir gerb. dvasios vadas kun. kleb. P. Daniūnas, kurs pasakė įspūdingą prakalbą. Linkėjo, kad 1926 metais visi vienybėje ir sutikime darbuotų; džiaugėsi, kad taip skaitlingai jaunimas susirinko.

Sekantis kalbėjo A. Verkauskas, jaunas vaikinai, bet gabus kalbėtojas. Vyčiai gali pasidžiaugti turėdami tokių gabių narių.

Orkestra, kuriai vadovauja smuikininkas Pranas Kupčiūnas puikiai griežė šokiams. Visi grįžo namo pilnai patenkinti, kupini malonių įspūdžių.

Pramogos. Kuopa yra nutarusi surengti perstatymus, dvi komedijas: "Kurčias Žentas" ir "Nesipriešink." Roles paėmė gabūs nariai, čia augę jauni vaikinai ir mergaitės. Mūsų jaunimas yra pasirijęs daug dirbti šiais metais.

Kad sustiprėjus finansiniai, ir kad sulaukus vasaros galėtų skaitlingai pasirodyti išvažiavimuose, nutarė surengti šokius prieš užgavėnias.

Vajus. Taipgi nutarė per vajų darbuotis kiek galima gavimui naujų narių.

Valio! Nashuos jaunimui.

Kp. korespondentė.

CHICAGO, ILL. West Pullman. Gruodžio 20 d., L. Vyčių 35 kuopa, drauge su bažnytiniu choru po globa Šv. Kazimiero, ėjo "in corpore" prie Šv. Komunijos. Ištikrųjų labai malonų įspūdį darė į žmones, kad jaunimas taip skaitlingai ir tvarkiai artinosi prie Dievo Stalo.

Vakarėlis. Tą pačią dieną vakare, p. Bajarūno svet. įvyko gražus vakarėlis, kurs buvo surengtas pastangomis Šv. Kazimiero choro bendrai su L. Vyčių 35 kuopa. Galima sakyti, vakaras labai puikiai pavyko. Žmonių atsilankė daug, programa buvo graži. Ji susidėjo iš vaidinimo ir dainų. Choristai bei vyčiai atvaidino labai juokingą, dviejų veiksmų komediją iš Amerikos lietuvių gyvenimo, "Mulkinė ir Mulkingojai." Vaidilos savo roles gerai atliko ir publiką taip prijuokino—net iki ašarų. Po vaidinimo dainavo kvartetas, solo, ir duetas. Tik gaila, kad kai kurios mūsų solistės, kurios buvo pasižadėjusios programoj dalyvauti, iš joms žinomų priežasčių nedainavo ir tuomi sutrumpino programą. S. P.

WESTVILLE, ILL. L. Vyčių 85-ta kuopa Advente surengė vakarą. Vaidino veikalą "Karolio teta." Vaidilos savo užduotis atliko neblogai. Gerokai liko pelno kurį skyrė bažnyčios atremontavimui.

Vyčių kuopa surengė balių Naujuosius Metus pasitikti.

Koresp.

CICERO, ILL. Priešmetinis susirinkimas. Gruodžio 16 d. L. Vyčių 14 kp. laikė priešmetinį susirinkimą, kuriame nebuvo tiek narių, kiek turėtų būti. Trūksta disciplinos. Išrinko naują kp. valdybą: pirm.—Kasiulaitis, vice-pirm.—J. Milašauskas Jr., rašt.—K. Sesnauskaitė, fin. rašt.—J. Railys, izd.—Karkauskas. Linkėtina, kad nauja valdyba pakeltų 14 L. Vyčių kp.

Permainos. "Prajovai." Gruodžio 23 d. L. Vyčių 14 kp. laikė susirinkimą. Jį vedė jauna naujoji kp. valdyba. Kaip negalima girti dienos be vakaro, taip neaukštinsiu naujos kp. valdybos išanksto. Tečiaus reikiams norų ir pastangų įvesti naują gyvenimą į kuopą. Nutarimų buvo daugiausia, negu narių buvo susirinkime. Žinotina nebuvusiesiems nariams, kad nuo dabar susirinkimai prasidės 7:30, ne "lietuviškai" vėlinantis, bet 7:30 val., ir neilgiau susirinkimai tęsis kaip tik vieną valandą. Juozas Milašauskas su Railiu prižadėjo visus narius pavaišinti lediena; kas nečiaus kojoms, tai čiaus pilvu. Rodos, sausio 20 d. 1926 m. kp. draugiškame susirinkime bus programos: mergaitės turės joti ant ožių, o vaikinai basai turės šokti ant stiklų šukių. Tai bus "prajovai."

Koresp.

SO. BOSTON, MASS. Tarėsi vajuos reikalais. L. Vyčių Naujos Anglijos Apskritis nejuokais pasirinko stoti į rungtynes su Chicagos Apskričiu; į rungtynes dėl pirmenybės, dėl dovanų Vyčių Vajuje. Pradėjo išmintingai. Pirmiausia išdirbo plenus. Dabar reikia tikėtis smarkaus darbo tų plenu realizavimui.

Mat gruodžio 18 d. Vyčių kambariuose įvyko Naujos Anglijos Apskritis Valdybos susirinkimas prie uždarytų durų. Jame dalyvavo be Apskritis Valdybos narių ir mūsų Centro pirmininkas Dr. M. Bagdonas ir A. Stašaitė, taipgi Centro narė ir keletas kitų bruzdelininkų. Tarėsi ir susitarė apie būdus pravedimui pasekmingo Vyčių naujų narių vajuos Naujoj Anglijoj. Ką nutarė—nesakysiu—nenoriu paslapčių peranksti išduoti. Kai bus laikas, tai Tamstoms paskelbs Šlužiūtė, žinoma, su V. Savicko aprobatu.

Šnipukas.

Dzimdžių "gerąją pusę" sudaro Vytės. Po Naująją Angliją gastraliuoja Dzimdžių trupė su "Pasiutusia Uošve." Toje trupėje tikrųjų Dzimdži Drimdzi artistų tėra tik du: J. Dikinis ir V. Dineika. Kitą dalį sudaro vietinės Vytės, t.y. M. ir O. Grybaitės, Marytės Dusevičiūtė ir Sakalauskaitė. Jų programa sudaryta tokia, kad ją pildant nuo pradžios iki pat galo žmonės turi kvatot. Todėl jie visus ir patenkina.

Kukutis.

NEWARK, N. J. Sausio 4 d., 1926 m., 8 val. vak., Šv. Jurgio svet., L. Vyčių 29-ta kuopa laikė mėnesinį susirinkimą, kuriame išrinko sekančią valdybą: pirm.—P. Biskis, vice-pirm.—J. Gvaizdaitis, nut. rašt.—J. Pranauskas, fin. rašt.—A. Laukžemiūtė, izd.—J. Kanapka, izd. pag.—A. Laurinaičiūtė ir P. Elseika, tvarkos prižiūrėtojas—I. Valitskas.

J. A. Pranauskas.

HARRISON IR KEARNY, N. J. Metinis susirinkimas. Gruodžio 7 d., bažnytinėje svet., įvyko L. Vyčių 90-tos kuopos metinis susirinkimas kurio vedėju buvo pirm. p. Velivis. Susirinko gražus būrelis narių ir nutarė daug svarbių dalykų tarp kurių vienas tai rengti vakarienę sausio 23 d. 1926 m. tik vien nariams pagerbimui naujų narių. Vakarienės surengimui išrinko smarkias darbininkes: M. Aleknavičiūtė, M. Augustenaite, V. Pančiūtė, A. Baraukute, J. Čiaučiuonutė, M. Kasparute. Mergaitės labai mėgsta darbuotis rengime vakarėliu, o vaikinai darbuojasi prie sporto, kaip basket-ball ratelij.

Šokiai. Taipgi nutarė rengti milžiniškus šokius vasario 13 d. Hautmanno svet., 756 Harrison Ave., Harrison, N. J. Maloniai prašome visų apylinkės kuopų nieko nerengti tą dieną, dėl geresnių pasekmių. Į baliuos rengimo-komisiją išrinko V. Šemeliūna, P. Stasionį, J. Kuprusevičių, P. Velivį. Tai darbšti komisija, mėgstanti darbuotis.

Valdyba išdavė raportą iš darbuotės per visą metą. Kuopa surengė du dideliu baliu, du išvažiavimu prie jūrių, dvi vakarieni, vieną pikniką. Valdyba ir visa kuopa savo energingu darbavimuos nuveikė daug gražaus darbo. Kuopos valdyba ir visi darbuotojai-os užsitarnauja padėkos žodį.

Sportas. Sporto ratelio organizatorius J. Kuprusevičius ir manadžierius P. Velivis išdavė savo raportus kurie buvo priimti su pagyrimu. Jie atliko milžinišką darbą ir dabar turi stiprų ratelį, smarkius žaidėjus. Kitų kuopų rateliai (ar ne basket-ball rateliai? Red.) yra kviečiami persiimti su šios kuopos rateliu. Reikale kreipkitės į manadžierių arba vedėją, P. Velivis, 50 Ivy St., Kearny, N. J.

Kuopa izde pinigų turi virš \$200.

Del organo. Kuopos ir darbuotojų ūpas yra labai nupuolęs delto, kad nariai prisirašę užsimoka už pusmetį ir negauna organo. Nariai delei to ir spingina kp. valdybai akis. Atsiranda net tokių minčių, kad atsiskirti nuo Centro. Visa kuopa nutarė, kad raštininkas patalpintų šiuos nutarimus organe, ir tada nariai daugiau nekaltinsią kuopos valdybos. (Centras daro žingsnius, kad

prašalinius priežastis tokiems nusikundimams, kad Centro raštinėj būtų geresnė tvarka. Red.)

Vajus. Del vaju, tai visų ūpas yra nupuolęs, kad organe mažai teaiškinama apie jį.

Valdyba. Nauja valdyba 1926 metams: Pirm.—P. Velivis, 50 Ivy St., Kearny, N. J.; pagalb.—K. Nakroša, nut. rašt.—M. Aleknavičiūtė, 124 Schyler Ave., Kearny, N. J.; izdo rašt.—M. Kasparutė, 309 N. 5th Ave., Harrison, N. J.; koresp.—J. Stasilionis, 251 Hoyt St., Kearny, N. J.; maršalka—P. Stasilionis; izdo glob.—V. Šemeliūnas. Valdybon įeina čia gimę, augę, mėgstą darbuotis jaunimo tarpe darbuotojai-os. Tikimės, kad kuopos veikimas dar aukščiau pakils.

Kuopos susirinkimai yra laikomi kas mėnesį pirmame pirmadienyj, bažnytinėj svet.

Ex-rašt. J. Stasilionis.

Redakcijos prierašas. Prašome kuopos korespondento ir kitų darbuotojų dažnai parašyti organui apie savo darbuotę, tik malonėkite nesivėluoti per daug.

CHICAGO, ILL. Marquette. L. Vyčių 112 kuopa kuopa susirinkime gruodžio 18 d. išsirinko sekančią valdybą 1926 metams: pirm.—Tadas Volkas, pagalb.—Katrė Šimkiūtė, nut. rašt.—Nat. Gustaitė, 6135 So. Campbell Ave., Chicago, Ill.; fin. rašt.—B. S. Krivickas, izd.—Juoz. Martišius, koresp.—Vik. Balanda. Valdybą sudaro darbštūs nariai-ės.

Ne Chicagoj laikyti. Nutarė, kad L. Vyčių Chicago Apskritis išvažiavimas ateinančią vasarą būtų laikomas kur toliau nuo Chicago.

Ieško. Glee Club organizatorius Al. Šimkus dar kol-kas ieško gabios pianistės savo daug žadančiam Glee Klūbui.

I biznį. Domas Brazaitis, kurs buvo mūsų tarpe pereitą vasarą, dabar yra Detroit, kur jis mano įeiti i biznį.

Ką pamylėjo. Tas daug "svieto" matęs Feliksas Zaleckas matyt labiausia yra pamylėjęs mūsų gražųjį žemės sklypelį; jis čia dabar gyvena. Matyt, kad jis įstos ir i mūsų kuopą.

Dar vis kalba. Daug čionai dabar kalbama apie nesenaį įvykusius mūsų kuopos debatus su 36-ta kuopa. Girdėti gandai, kad West Sidės 24-ji kuopa kviesianti mūsų kuopą i debatus. Juozapato draugutė.

000—000

ŽINELĖS.

Gruodžio 25 d. iš Lietuvos sugrįžo p. A. Nausėdienė, įžymi visuomenės darbuotoja ir p. O. Pocienė, Lietuvos Valstybinės Operos artistė.

* * *

Chicago, Ill. Gruodžio 24 d. pp. K. ir L. Sabonių šeimyna susilaukė sūnelio.

* * *

Waterbury, Conn. Gruodžio 15 d. mirė Vincas Janušaitis, narys L. Vyčių 7-tos kuopos.

* * *

Per Kalėdų atostogas redakcijon atsilankė keletas vyčių darbuotojų: moksleiviai Jonas Klimas ir J. Paukštys, diakonas V. Mikaitis, kun. Pr. Vaitukaitis.

* * *

L. Vyčių naujų narių prirašinėjimo vaju prasidėjo sausio 1 d. š. m.

* * *

Lietuvos Operos talentuota dainininkė, p. O. Pocienė, kuri ir Vyčių vakarus papuošdavo savo dainavimu, dabar Chicagoj apsisitėjus. Galima lengvai pastebėti, kad Lietuvos klimatas jai i sveikata ējo. Europoj ji lankėsi Vokietijoje, Paryžiu, Nikėjoj, Romoj, kur suėjo su kun. Dr. K. Rėklaičiu, Arkivyskupu Matulevičiumi.

Mūsų darbuotojas Vincas Stancikas dabar užsiima skelbimų rinkimu "Vyčių" ir pardavinėjimu garsių Kimball pianų.

* * *

Adv. Pet. Daužvardis yra paskirtas Lietuvos vice-konsulu New Yorke. Jis iš Lietuvos sugrįžo gruodžio 21 d., laivu Leviathan.

* * *

Gruodžio 21 d. laivu Leviathan New Yorkan atvyko artistas J. Alšauskas kurs tuoj išvyko i Worcester, Mass.

* * *

L. Vyčių Naujos Anglijos Apskritis dvasios vadas kun. Pr. M. Juras nesenaį davė labai vykusias prieškalėdines rekolekcijas lietuvių parapijai Montreal, Can.

* * *

Chicago, Ill. Gruodžio 27 d. tapo išventintas i kunigus Juoz. Mačiulionis, Marijonų vienuolijos narys. Sausio 1 d. Aušros Vartų bažnyčioj kun. Mačiulionis laikė pirmąsias mišias (primicijas). Daug tikimės iš jauno kunigo visuomeninėj darbuotėj.

* * *

Neskūpėkit žinelių "Vyčių" iš savo darbuotės.

* * *

Chicago, Ill. Sausio 6 d., Lietuvių Auditoriume įvyko Beethoveno Konservatorijos koncertas kuriame dalyvavo ir pats konservatorijos vedėjas komp. Ant. Pocius ir mokytojai: Lulu Raben, D. E. Cook. Programa buvo gerai išpildyta, tik išpūdį gadino žmonių neprijautimas muzikos menui—nedaug i šį koncertą atsilankė.

* * *

Dr. ir p-nios Poškų sutuoktavių paveikslas "Vytyj" tilpęs buvo fotografisto p. W. J. Stankūno specialiai nudirbtas klišės padirbimui.

* * *

Dabar Kat. Federacija pradeda vaju, kad užtikrinus Lietuvos valstybei krikščionis valdininkus, kuriems tėvynės labas, jos nepriklausomybė ir laisvė gyvai rūpi, jų širdžiai artimi.

* * *

Amerikos lietuvių spaudoj praskambėjo atgarsiai, kad Lillian Gish yra ne lietuvaitė, bet kilusi iš francūzų-vokiečių. Taip ji atsakius i paklausimą kaslink jos tautinės kilmės.

* * *

Paskutiniausiomis 1925 m. dienomis Chicagon iš Newark, N. J. grįžo senas Vyčių darbuotojas Jurgis Zakas. Apsigyveno Bridgeporte. Kad ir Newarke jam buvo gerai, bet Chicagoj visgi geriau jam patinka. Sausio 2 d. atsilankė redakcijon.

—O—

PRAMOGŲ KALENDORIUS.

L. Vyčių naujų narių prirašinėjimo vaju tęsis iki vasario 28 d. vidurnakčio.

* * *

Cicero, Ill. L. Vyčių 14 kp. draugiškame susirinkime sausio 20 d. būsią "prajovų."

* * *

New York ir New Jersey Apskritis Suvažiavimas įvyks sausio 17 d., 1926 m., mokyklos kambaryj, 216 Ripley Pl., Elizabeth, N. J., 2 val. po piet.

* * *

Chicago, Ill. L. Vyčių 8 kp. rengia šokius sausio 24 d., Columbia salėj, 12001 So. Halsted St., 7:30 val. v.

* * *

Harrison ir Kearny, N. J. L. Vyčių 90 kuopa rengia vakarienę vien savo nariams sausio 23 d. pagerbimui naujų narių.

* * *

Naujos Anglijos Apskritis ir Kuopos visu smarkumu kimba i darbą naujų narių prirašinėjimui prie organizacijos.

Chicago, Ill. L. Vyčių 24 kp. rengia šokius šeštadienyj, vasario 6 d. 7:30 val. vak., Meldazio svet.

* * *

Harrison ir Kearny, N. J. Vasario 13 d. L. Vyčių 90 kuopa rengia smarkius šokius Hantmuno salėj, 756 Harrison Ave., Harrison, N. J.

* * *

Chicago, Ill. L. Vyčių Chicagos Apskritis rimtai pasiēmė darbo "pušinti" naujų narių prirašinėjimą per vaju savo ribose.

* * *

St. Louis, Mo. L. Vyčių 80-ta kp. rengia pasilinksminimą, šokius, sekmedieny, sausio 17 d., 6 val. vak., Serbu salėj, 8-ta ir Barry g-vių.

* * *

Chicago, Ill. L. Vyčių 36 kp. turės "Bunco Party"

sausio 20 d., Gramonto salėj (45th Pl. ir Rockwell St.), 7:30 val. vak.

* * *

Chicago, Ill. L. Vyčių 8 kp. turės šokius šeštadienyj, vasario 6 d., K of P salėj, 11037 Michigan Ave. Prasidės 8 valandą vakare.

* * *

Nashua, N. H. L. Vyčių 20-ta kuopa yra nutariusi perstatymą surengti, dvi komedijas: "Kurčias Žentas" ir "Nesipriešink," beto dar turėti šokius užgavėnėse.

* * *

Chicago, Ill. L. Vyčių Chicagos Apskritis Sportininkų lyga turės susirinkimą antradienyj, sausio 19 d. 8 val. vak., P of G School Hall salėj, Chicago. Visi svaidininkų ir bowlerių kapitona turi būtina susirinkti.

Kas Girdėti

NEPRIKLAUSOMOJ LIETUVOJ.

Arcivyskupas Matulevičius Kaune. Kaunas, XII-14 (Elta). Arcivyskupas Matulevičius gruodžio mėn. 13 d. atvažiavo į Kauną. Virbaly arcivyskupą pasitiko kun. prof. Česaitis, buvęs L. Vyčių Centro dvasios vadas, vietos inteligentija. Kauno stoty arcivyskupą sutiko ir pasveikino vyriausybės atstovai, visuomenės veikėjai, dvasiškiei, seni arcivyskupo draugai ir organizacijų atstovai.

Arcivyskupas apsigyveno Marijonų vienuolyne. Tą pat dieną arcivyskupas padarė vizitus p. p. užsienių reikalų ministeriui, ministeriui pirmininkui, žemės ūkio, vidaus reikalų ir švietimo ministeriams, Seimo vice-pirmininkui prelatui Staugaičiui ir vyskupams.

Per vizitą pas p. užsienių reikalų ministerį, arcivyskupas įteikė raštą, kuriuo jis yra Popiežiaus įgaliojamas vizituoti diecezijas ir pravesti diecezijų suskirstymą Lietuvoj. Vienu vizitatoriaus uždavinių, jam esant Lietuvoj, bus suorganizuoti Lietuvos bažnytinę provinciją. Arcivyskupas pareiškė p. užsienių reikalų ministeriui, kad atlikęs savo uždavinį Lietuvoj, grįš Romon, kur nuolat ketina gyventi.

Lietuvos kredito įstaigos. Kaunas, XII-14 (Elta). Dabartiniu metu Lietuvoj veikia 9 akeiniai bankai, 22 savitarpio kredito dr-jos, 3 bankiniai namai, 1 bankinė kontora ir 2 kooperacijos bankai.

Klaipėda. Ginčai del kalbos. Klaipėdos krašto seimelin pateko daug vokiškai kalbančių. Jie nenori kalbėti lietuviškai. O sulig įstatymais Klaipėdos krašte yra vartotinos abi kalbos: lietuviška ir vokiška. Del to lietuviai seimelio atstovai būtinai reikalauja, kad per posėdžius būtų ir lietuvių kalba.

Klaipėda. Didvokiečių trukdymai. Kelintas posėdis seimelio dauguma trukdo sudaryti Klaipėdos krašto valdžią, arba direktoriją. Lietuviai tuo pasielgimu labai pasipiktinę.

Kauno pradžios mokyklos. Kauno miesto savivaldybė užlaiko 50 pradžios mokyklų, kurių didžiama lietuvių. Visose mokyklose mokosi 5,300 mokinių, iš jų 2,574 berniukai ir 2,726 mergaitės.

Rasta dokumentas apie Vytauto bažnyčią. Rasta naujas istoriškas dokumentas apie kalbamą abžnyčią, kuri yra Kaune. Pasirodo, Vytautas pastatęs ją atminimui galutinai su Jogaila susitarimo, kuriuo einant Lietuva tapo visiškai nepriklausoma Vytauto valdžioj. Dokumento tekstas manoma išskalti marmurinėj lentoj ir iškabinti ją bažnyčioj.

Mergaičių ruošos mokykla Rietave. Nesenai čia pradėjo veikti kalbamoji mokykla. Mokinių yra nemaža. Pragyvenimas prie mokyklos įsteigtam bendrabūty kainuoja 60 litų mėn.

—o—

LENKŲ PAVERGTOJ LIETUVOJ.

Vilniaus krašto lietuvių švietimas. 1924-25 mokslo metais "Rytas" turėjo 60 valdžios patvirtintų mokyklų. Iš viso buvo liaudies mokyklų arti 75, vakarinių kursų 30, 1 gimnazija ir 1 mokytojų seminarija su pavyzdine pradžios mokykla. Šiais 1925-26 mokslo metais "Rytas" turi 1 gimnaziją, 1 mokytojų seminariją, 92 pradžios mokyklas ir arti 30 vakarinių kursų.

Lenkų šmeižtų priežastis. Vilnius, XII-14 (Elta). "Vilniaus Aidas" del lenkų šmeižtų, prieš Lietuvą rašo: "Nežiūrint to, kad lietuvių šaltiniai griežtai pareiškia, jog lenkų spaudos leidžiami plūdimai apie Lietuvos šalių organizacijos agresingus žygius neturi jokio pagrindo, tačiau ta spauda nesiliauna. Ar tik nebus lenkų spaudai įsakyta pūsti tuos dalykus, Tautų Sąjungos tarybai posėdžiaujant."

Dr. Basanavičius pasveiko. Vilnius, XII-14. (Elta). D-ras J. Basanavičius jau pasveiko ir vėl darbuojasi savo bute.

Žlugo Vilniaus birža. Del sunkios finansinės padėties užsidarė Vilniaus pinigų birža. Juodoji arba slaptoji birža del to žymiai praplėtė savo veikimą.

Mokyklų vargas. Lenkai ne tik nesteigia lietuviams lietuviškų mokyklų, bet dar uždarinėja įsteigtas. Del to Laikinas Vilniaus Lietuvių Komitetas lietuvių visuomenės vardu pareiškė griežtą protestą prieš tokį lietuvių švietimo darbo varžymą. Bet argi ką tai padės grobioniams atversti į žmoniškumą.

Laikraščius uždarinėja. Del to ukrainiečių ir gudų atstovai inėš į lenkų seimą protestą. Bet ką tai padės. Lenkai teisėtumą pamynė po kojų.

Nauji areštai. Vilnius, XII-17. (Elta). Vilniaus politinė policija šiomis dienomis suėmė tris gudų gimnazijos mokinius.

Latviai nupirko banką. Vilnius, XII-14. (Elta). Latvių finansininkai nupirko Vilniaus žemės ūkio ir pramonės banką, kuris mano finansuoti latvių lenkų prekybą.

Likviduojasi daug. Vilnius, XII-17. (Elta). "Kurjer Wilenski" rašo, kad stingant apyvartos kapitalo ir labai sleigiant mokesčiams, šių metų pradžioj bus Vilniuj likviduota pusė prekybos įmonių.

Ilgai tvirtino. Vilnius, XII-17. (Elta). Gauti iš Varšuvos patvirtinti lietuvių mokytojų sąjungos įstatai. Įstatai delegatūrai buvo įteikti pereinamųjų metų balandžio 30 d.

—o—

SVETUR.

Pasirinko ne Varšuvą, bet Kauną su Ryga. Maskva, XII-14. (Elta). Spaudos žiniomis tarptautinėj geležinkelių konferencijoj tiesioginiam susisiekimui tarp vakarų Europos ir tolimųjų rytų įvesti vyriausia susisiekimo kryptis nustatyta per Rygą ir Kauną.

Lietuvos atstovas inž. Liandsbergis oficialiai pranešė, kad Lietuvos ribose muitų ir pasų formalumai dabar jau atliekami pačiam traukiny ir kad ateity numatoma įvesti tokia tvarka, kuria tranzitiniai keleiviai per Lietuvą galės gauti pasų vizas Maskvos, Rygos ir Berlyno stotyse, kreipdamiesi į oficialinį Lietuvos atstovą.

Lietuvos Katal. Delegacija Šv. Tėvo Audiencijoje. Roma, gruodžio 24. ("Draugui" Spec. Kablegrama). Vakar, gruodžio 23, Šventasis Tėvas Pijus XI širdingai priėmė specialėje audiencijoje Lietuvos katalikų delegaciją, kuriai vadovauja Jo Eksc. vyskupas Skvireckas.

Lietuvos reikalai Vatikane gerėja dėka Jo Ekselencijos vyskupo Jurgio Matulevičiaus pasidarbavimui.

—o—

Kas Klausia-Tas Neklysta

(QUESTION BOX)

Ques. What part of the Bible does the Catholic take confession practice from?

Peter Kaziūnas, Wright, Minn.

Ans. Matt. 16, 18-19; Matt. 18, 18.

Klaus. Kada mergaitės bei moterėlės jaučiasi laimingomis? Žilbarzdis.

Ats. Toks išminčius kaip Saliamonas ir numirė to klausimo neišrišęs.

Ques. Can a person who believes in all beliefs of Catholic faith (except confession) be called a Catholic? Peter Kaziūnas, Wright, Minn.

Ans. No. Such a person is a heretic, just like the Protestants are.

Ques. When do church utensils lose their consecration or blessing? Petras Š.

Ans. In two cases: 1) When they have suffered breakage or alterations that make them lose their original form to such a degree that they can no longer serve their normal purpose; 2) When they have been used for unbecoming purposes, or have been exposed for public sale.

Ques. It takes me one hour to get to the church. Am I excused on rainy days from going on Sunday to hear Mass? Mary A.

Ans. Yes, if it is raining, or disagreeable weather.

Klaus. Kokio didžio yra ir kiek gyventojų Latvija turi?

Ats. Didžio yra 25,000 ketv. mailių; gyventojų turi 1,885,870 (1923 m.).

Klaus. Ką geriausiai daryti kada žmogus atėjęs į svečius daro užmetimus ant mūsų tikėjimo ir užveda ginčus?

Ats. Visada turėk savo namuose gerą knygą. Ga-

lėtum jam paduoti į rankas knygą su prirodymais ir ginčas užsibaigtų. Savo namuose būtinai turėk: Katalikų Tikyba, kun. prof. P. Bučio, M.I.C. ir Trumpa Apologetika, to paties autoriaus. Galima gauti "Draugas" Pub. Co., 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Klaus. Kokie bus narių mokesniai per naujų metų vaju? Marquette Park.

Ats. Nariai prirašomi per vaju kuopai mokės \$2.00 už metus, o iš tos mokesties kuopa Centruj pasiūs \$1.75, sau pasilikdama 25c.

Ques. What preparations are to be made in the room of the sick? Juzė.

Ans. 1. The room is to be cleansed, and all things offensive to the sacred presence are to be removed; 2. A clean linen cloth is to be placed in front of the sick; 3. A table covered with a clean linen cloth, on which are placed a) two lighted wax candles; b) a glass with water and a spoon; c) a vessel containing blessed water or a sprinkler.

Klaus. Prašau paaiškinti kodėl merginos plaukus kerpa ir pudruojasi. Jonas Grenda.

Ats. Delto, kad nori praplukti—become baldhead—ir neužaugus pasenti,—turėti raukšlėtą veidą.

Klaus. Prašau man paaiškinti vieną painę. Vienoj knygutėj skaičiau, kad Žemaičių krikštus buvo 1413, o Vilniaus Vyskupijos įsteigimas—1388 m. Vartant Vilniaus Albumą užtėmijau, kad dar 1324 m. Vilniuje buvo dvi bažnyčios: pranciškonų ir dominikonų. Juk tais laikais Vilnius buvo Lietuvos. P. M.

Ats. Keliais žodžiais nelengva prašalinti Tamstos neaiškumus. Apsipažink plačiau su Lietuvos Istorija, o Tamstos neaiškumai patys išnyks.

Indijoje, Afrikoje, Kinijoje ir Japonijoje yra daug katalikiškų bažnyčių, vienok tas šalis vadiname pagoniškomis. Iki Jogailos ir Vytauto laikų Lietuvoj krikščionybė mažai kam tešvietė. Todėl 1387 m. Jogaila įvedino katalikų tikėjimą Augštaičiuose. O Vytautas užvaldęs Žemaitiją, įvedė katalikų tikėjimą Žemaičiuose 1413 metais. Už kelių metų visa Lietuva buvo katalikiška šalis. Tą parodė Jogaila ir Vytautas Konstancijos susirinkime. Vilnius buvo ir bus Lietuvos!

Ques. Our Grandfathers had the same woman in Lithuania as first cousin. Is there an impediment to get married? J. and J.

Ans. You are third cousins from the common stock. You are in the fourth degree in the collateral line. Canon Law (1076) says: "In the collateral line marriage is invalid to the third degree inclusively." Hence the impediment extends only to the third degree, to second cousins. You may marry. Whether it is advisable is another question.

Ques. Does evolution contradict the Bible in any way? Peter Kaziūnas, Wright, Minn.

Ans. It depends on what is meant by evolution. It will be recollected that there are two theories of evolution. The first one is called theistic. This theory asserts that the universe was produced by a single creative act of God's will and DEVELOPED BY LAWS IMPLANTED IN IT BY THE CREATOR. This theory of evolution does not contradict the Bible. The second theory, which is called atheistic or materialistic, denies a personal Creator, and therefore is in contradiction with the teaching of the Bible.

You cannot get the cream of the best literature by skimming thru books. South Bend News-Times.

Luck is the explanation of the other fellow's success. H. A. Thompson.

ŠURUM - BURUM.

Taip Adomas Mickevičius Apdainavo Savo Tėvynę Toli Nuo Jos Būdamas. Lietuva, mano žeme, šalele gimtoji! Tas tik supras, kad tu jam sveikata atstoji,

Kas jau tavęs neteko. Pasiilgęs šian dieną,

Tavo regiu aš grožį ir kampa kiekvieną.

(K. Šakenio vertimas).

š š š

Excited, Yes.

Young Husband to Nurse: "Quick, am I a father or a mother?"

š š š

Kuomet pradėjo?

Tėvas: Kai aš buvau vaikas, tai niekuomet melagysčių nepasakodavau.

Sūnukas: Tai kuomet tėte pradėjai?

š š š

That Was Some Smile!

Long, long ago, one cold evening, when life was an open book for Mr. B. O'Vic, easily understood, presenting nothing more difficult than philosophy, Caesar or calculus, Miss Y. Sheiba smiled at him—over his shoulder—and that was the beginning. And now when he has forgotten all else he says he still remembers her smile...

Vox Populi.

š š š

When, musing on companions gone, We doubly feel ourselves alone.

—Scott

š š š

Unreasonable Readers.

We ask, beg, implore, urge, plead, insist and demand our readers from now on and once for all to be more reasonable. In spite of the assertion we have often made, both in this space and verbally, that much, if not all, of what we write here is not even intended to be funny, readers continue to point out paragraphs and tell us that they can't see the joke, or if they do see they can't stand it.

We don't think that's a very nice way to act, as the wife said, when hubby hit her over the head with a crowbar. We couldn't possibly hope to fill this space entirely with light-some jests. Neither, we imagine, could any other genius, however gifted.

To put it another way, nothing would be funny if everything was...

—Eirenarchas.

š š š

Vagių patarlė:

Kai pavogsi, nereiks pirkti;

Kai nutvers ir pakars, nereiks mirti. Juokdarys iš Harrisono.

š š š

Ill fares the land, to hastening ills a prey,

Where wealth accumulates, and men decay.

—Goldsmith.

ŽIEMOS METU IR ANKSTYVAME PAVASARY TRINER'S COLD TABLETS

TRINERIO TABLETAI yra tikriausios gyduolės nuo visokių persišalimų, tuo labiau, kad jos nedaro ant širdies jokio blogo efekto, bet priešingai, tam organui duoda progą atgauti savo normalį stovį.

TRINER'S COUGH SEDATIVE (Trinerio Kosulio Malšintojas) turėtų būt vartojamas sykiu su Trinerio Tabletais, ir yra labai partartina jas gargaluoti sykiu su Triner's Antiputrin.

TRINER'S BITTER WINE (Trinerio Kartusis Vynas) yra geriausias vaistas dėl šio sezono. Jis išvalo vidurius ir užlaiko juos švariai, gaivina kraują, sutvirtina visą sistemą ir priduoja reikalingiausių spėkų, idant galėtumet tinkamai kovoti su užpuolančiom ligom.

Visose vaistinėse. Negalint gauti vaistinėse, rašykite tiesiai pas:

JOSEPH TRINER CO.

1333-1344 S. ASHLAND AVE.

CHICAGO, ILL.

Telephone Boulevard 7078

JAGIELLO PHARMACY

JONAS KAZLAUSKAS, Sav.

Receptus pildom su didžiausiu atsargumu. Užlaikom visokių rūšių žolių ir kitokių chemiškų vaistų. Taipgi turime pilną eilę dalykų pasigražinimui, kvėpalų-perfumų.

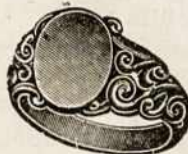
4559 S. HERMITAGE AVE., CHICAGO, ILL.

Peoples Restaurant

V. P. PERZYNSKI, Prop.

PIRMOS KLIASOS VALGYKLA

1628 WEST 47th STREET, CHICAGO

Telephone Boulevard 6561

JUOZAS A. RIZGEN

LAIKRODININKAS

Turiu dideliausį naujos mados pasirinkimą, kaip tai: žiedų, deimantų, laikrodėlių ir t.t.

3331 S. HALSTED STREET, CHICAGO

Phone Canal 7233

P. M. CIBULSKIS MALIAVOJIMO KONTRAKTORIUS

Maliavos, geležinių prekių (hardware), sieninės popieros, maliavotojams reikmenų. Langams užlaidas dirbame sulyg užsakymo.

2338 S. Leavitt St., Chicago, Ill.

Tel. Yards 3164

ASHLAND STUDIO

M. ZELGEWICZ, Prop.
(Lietuvis Fotografistas)

Weddings and Family Groups
OUR SPECIALTY

4852 S. ASHLAND AVE.

People I Can't Listen To:

People who know everything;
 People who know nothing;
 People who know anything;
 People who know me.
 P. S. I am deaf and dumb.

Juokdarys iš Harrisono.

š š š

Good Luck to Pentis.

According to a very reliable source of information, Mr. J. Pentis, the chief knight of Knights of the Pen, is already with the Daily News. Well, we hope he will get plenty of Daily excitements.

—Ex-Knight of the Pen.

š š š

Persunkios Būtų Vaišės.

Vienas vaidila pasigyrė savo draugui, kad padaręs kontraktą važinėti su vaidinimais Pietinės Afrikos teatruose. Vaidilos draugas, palingavęs galvą nusiminusiai, tarė:

—Reikėjo apsimąstyti, mielasai. Juk strusis (ostrich) deda kiaušinius kurie sveria nuo kokių dviejų iki keturių svarų.

š š š

More Dirt.

Mike: Do you think you'll get all that dirt back in the hole?

Pat: No, I guess not. I don't think I've dug it deep enough.

š š š

And Now Onto the Poor Bachelor.

Anyway, the bachelor's mortality at middle life, according to Dr. Fisk, is almost double that of the married man. Some of this heavy extra death rate, he contends, must be ascribed to the fact that the bachelor class, in a sense, is made up of left-overs—men who have been sorted over by the feminine portion of the population and discarded—or else they are such poor spirited failures they never had the courage to seek marriage.

—Doris Blake in Chicago Tribune.

š š š

"How It Started."

A student at the University of Wisconsin recently wired home to his dad in thusly fashion—"Send money, I'm broke."

Whereupon his fond papa wired back—"So's your old man."

Kazuks of 13th C.

š š š

Our Sheiks Again In Trouble.

According to unofficial reports of the Knights of the Pen, a few of the most prominent sheiks of Brighton Park were placed on "probation" the other night by the judge of the supreme local night court for refusing the other night to escort the ladies from out of town.

—Brightonparker.

š š š

Juožas.—Man moka už tai, ką aš žinau.

Jonas.—Tai delto matyt nė cento kišeniuje ir neturi.

Phone Prospect 7960

ATLAS FUEL CO.

V. GAPSZEWICZ, Prop.

COAL, COKE and ICE

Wholesale and Retail Coal Yard
 Domestic and Steam

4913-19 S. Paulina St., Chicago, Ill.

Tel. Lafayette 3417

THE ROSE BUD

BEAUTY SHOPPE

Lietuvė

Ekspertai atlieka garbiniavimą (marcelling) plauku. Vestuvių velionai—mūsų specialybė.

1813 WEST 47th STREET

Tel. Lafayette 4146

DR. A. K. RUTKAUSKAS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

4442 S. Western Avenue

Tel. Lafayette 5976

R. ANDRELIUNAS

JEWELRY, MUSIC AND RADIO

4414 S. California Avenue

CHICAGO, ILL.

Phones:
 Lafayette 4050 & 8841

MAPLEWOOD PHARMACY

STANLEY PRIHADSKI, R.Ph.

4358 S. MAPLEWOOD AVE.

CHICAGO, ILL.

Phone Lafayette 4500

Vincent Woitkiewicz

FIRST CLASS
 BARBER SHOP

1803 WEST 45th STREET

CHICAGO, ILL.

Tel. Lawndale 0705

Dr. A. R. Lauraitis

DENTISTAS

3201 W. 22nd St., Kamp. Kedzie Ave.

Val.: 9 iki 12 ir 2 iki 5
 ir 6 iki 9 val. vak.

RADIO CONCERT EVERY
 EVENING AT THE FAMOUS

HALSTED SWEET SHOP

Home Made Ice Cream
 and Candies

3100 S. HALSTED ST.

DR. S. BIEŽIS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

Ofisas: 2201 W. 22nd St., Kampas S.

Leavitt St., Tel. Canal 6222

Rezidencija: 8114 W. 42nd St.

Tel. Lafayette 4988

Valandos: 1—4 ir 7—8 val. vak.
 Nedėlioj: 10—12 ryte.

DR. M. T. STRIKOL

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

4601 S. ASHLAND AVE.

Tel. Boulevard 7820

Rez. 6641 S. ALBANY AVE.

Tel. Prospect 1930

Ofiso val.: 2-4, 6-8. Nedėlioj 10 iki 12 d.

Tel. Boulevard 2160

DR. A. J. KARALIUS

LIETUVIS GYDYTOJAS

3303 So. Morgan Street

CHICAGO, ILL.

Phone Lafayette 5069

Pirkimui visokios mėsos ir paukštienos,
 tai geriausia ir švaresniausia vieta yra

CHICAGO MEAT MARKET

1845 WEST 47th STREET

S. Marcinkiewicz

N. Martynowicz

S. M. COAL CO.

Wholesale and Retail COAL YARD

Coal, Ice, Feed, Wood and Second Hand Lumber

1828 West 43rd Street

TEL. YARDS 0171

4915 S. Loomis Street

TEL. BOULEVARD 1329

Tėvynės dainos, jūs malonios!
Taip širdį žadinat saldžiai!

—Maironis.

š š š

WOULD YOU?

If you were the moon
In whispering June,
And I a bounding stream,
Would you smile from afar
With a silvery bar
And kiss me in silvery beam?

For—

If I were the sun
And you were the run
Of the coast that hears the roar,
You can bet your sweet life,
That amidst all the strife,
I'd make you the sunkist shore.
—Member of Lodge 90, Harrison, N.J.

š š š

Marquette.

In Chicago Among Exclusives—
Balanda: "Do you know that two
can live as cheap as one?"
Martis: "Yeh, but who the heck
wants to live that cheap?"

K.

š š š

To God, thy country and thy friend
be true. —Vaughan.

š š š

Pakanta (Tolerancija).

Pirmsėdis: "Draugai, šia rezoliucija
reikalaujame, kad mes darbuotumės
visomis pajėgomis sustabdyti iš-
trėmimą bile piliečio, kokios jis nu-
monės būtų ar nebūtų. Ar yra kas
priešingas?"

Balsas: "Taip!"

Choras balsų: "Išmesti jį! Išmesti
jį!"

š š š

A Modern Love Story.

They walked by each other. Their
eyes met.
They rode together. Their lips met.
They went to the clergyman. Their
souls met.
They lived together. Their law-
yers met.—Blue Jug.

š š š

Patarimas.

Onutė: Mamyte, kada žmonės mirš-
ta?

Motina: Kada Dievulis šaukia pas
save.

Onutė: Tai gerai, mamyte, kai ta-
ve šauks, tai nusiduok, kad negirdi.
—Juokdarys iš Harrisono.

š š š

Among Brighton Parkers in Chicago.
Our president says that if there
were no K of L meetings, Banys
would never get the chance to take
a bath. We agree.

The K of L organization is good
for many other things too. B.

š š š

Justice Defeated By Poverty.

Many a man is languishing in jail
all his life, because he was too poor
to be insane.

A. Valaitis, of 102nd Chapter.

Tel. Lafayette 4139

GREGOROWICZ BROS.

PEOPLES HARDWARE AND PAINT CO.

Maliavos, aliejaus, stikly, automobiliams reikmenų, visokių
naminių daiktų, švinorystės, elektros reikmenų ir t. t.

1901 WEST 47th STREET, CHICAGO, ILL.

Telephone Yards 1546

Res. Tel. Beverly 2300

W. J. STANKUNAS, Fotografistas

Paveikslus imam dienomis ir vakarais. Imti prie nakties šviesos išeina tokie pat
geri, kaip ir prie dienos. Prityrę fotografistai darba atlieka kogeriausia.

3315 SOUTH HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

Phone Canal 2655

To brighten your home with beautiful portraits, have them taken at

C. J. PANSIRNA ART PHOTOGRAPHER

Calls on request to all parts of the city.

1901 SOUTH HALSTED ST., CHICAGO, ILL.

Tel. Boulevard 4139

A. MASALSKIS, GRABORIUS

Mūsų patarnavimas laidotuvėse, vestuvėse ir bet kokiam reikale visu-
met simpatingesnis ir mandagesnis, negu kitų. Kainos prieinamos.

3307 SO. AUBURN AVENUE, CHICAGO

Telephone Canal 2591

Metropolitan Electric Shop

Išvedžiojam vielas šviesai ir jėgai. Elektrinės prietaisai ir reikmenys.
Pardavinėjama Plaunamosios Mašinos, Radio.

2215 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

Telephone Boulevard 9244

DIDŽIAUSIA LIETUVIŲ MUZIKOS ISTAIGA

Mokina: Pianą, Dainavimą, Smuikavimą, Teoriją, Kompoziciją, Orkestrą,
Operos Klasę. Duodami: Diplomai, Medaliai, Pasirymėjimai, Koncertai.

BEETHOVEN CONSERVATORY OF MUSIC

3259 SOUTH HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

Phone Boulevard 3302

BRIDGEPORT STUDIO

Jeį nori turėti gražų natūralų paveikslą, tai Tamsta nieko nelauk tik atėik į
Bridgeport Studio, o J. Stankus su savo palankumu ir geru darbu Tamstą patenkins.

3202 S. HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

Bešildydamos Labiau Sušaldė.

Žiemos laiku Bridgeporto vežimui smala sušalo. Mėlynakės, geltonplaukės žadėjo atšildyti, bet, deja, labiau sušaldė. Vincukas.

š š š

Cowards die many times before their deaths;
The valiant never taste of death but once.
Of all the wonders that I yet have heard,
It seems to me most strange that men should fear,
Seeing that death, a necessary end
Will come, when it will come.

—Shakespeare.

š š š

From Halsted.

The "widows" and "widowers" of Halsted have formed a union. Well, we guess there will be some more unions later. Ex-Animo.

š š š

Can't Suppress His Poetic Talents.

"Death," a well known poet informed us in a lecture, "has from time immemorial been a favorite subject among us poets." But it remained for Mr. B. O'Vic, who up to this time was distinctly not a poet, to make the ultimate remark on this subject:

"Death," said Mr. B. O'Vic, "is so permanent."

You know, a good lawyer must be also a good poet...

—Vocatus.

š š š

"Discontent with oneself is nearly always a good sign.
Discontent with others is nearly always a bad sign.
Discontent with oneself may be divine in the sense of stimulating to further and further accomplishment."

A. Valaitis, of 102nd Chapter.

š š š

TELEGRAMA.

Panevėžys, Ramygala, Jeriškė.

Kun. Balvočiui-Geručiai.

Bene reikia permąstyti 24 skyriaus antrašas "Delko žemė yra moteriškos lyties," nes ten nepaminėta nei žodžių apie tai?

Spaustuvninkas

Salemonas Banaitis.

Atsakymas.

Kaunas, Viešasis plečius, No. 34,
p. Salemonui Banaičiui.

Nereikia. Prašau palikti senąjį antrašą. Tarpu antrašo ir tarpu turinio yra pilna sątaika. Žemė yra moteriškos lyties delto, jog jos metai yra nežinomi, kaip apskritai kad yra nežinomi moterų ir mergaičių metai.

Kun. J. Gerutis.

(Tikėjimo klausimai.)

"Bum Ćik Ćik.

Phone Yards 4669

PALBALTIS CHICAGO

PAUL P. BALTUTIS & CO.

Foreign Money Order and Draft Service, Steamship Tickets on All Lines.

REAL ESTATE, LOANS, INSURANCE

901 WEST 33rd STREET, CHICAGO, ILL.

Phone Prospect 2102

Members: National Association of Real Estate Boards

ROZENSKI-LEMONT & CO.

REALTORS

When you buy or sell and want quick results see us.

6312 SOUTH WESTERN AVENUE

Phone Yards 6062

NOTARY PUBLIC

V. M. STULPINAS & CO.

REAL ESTATE and INSURANCE

Siunčiam pinigų, parduodam laivakortes, ekzaminuojam abstraktus, statom namus. Taipgi perkam, parduodam ir mainom namus ir farmas.

3311 SOUTH HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

Telephone Boulevard 9641

C. P. Suromskis Co.

Perkam, parduodam ir mainom namus, farmas. Taipgi ir visokius biznius.

DARBA ATLIEKAM GREITAI, PIGIAI IR GERAL.

3352 S. HALSTED ST.

CHICAGO

Tel. Yards 4389

V. Milaszewicz & Sons

REAL ESTATE

Loans & Insurance, Steamship Tickets,
Foreign Exchange, Notary Public.

1723 West 47th St., Chicago, Ill.

Tel. Yards 6999

Notary Public

A. J. Wlodarski & Sons

Loans, Insurance and Safety Deposit
Vault. Boxes \$2.50 per year.

1660 WEST 47th ST., CHICAGO

Tel. Lafayette 5948

JUOZAS VILIMAS

Real Estate ir Namų Statytojas
Norėdami pirkti ar budavoti namą visuomet kreipkitės pas mus, nes gaukite gerą patarimą ir žemesnę kainą negu kitur.

4405 S. FAIRFIELD AVE.

Tel. Yards 0145

JOHN J. ZOLP

Real Estate, Loans, Insurance, Steamship Tickets, Foreign Exchange. Examination of title, Notary Public. Building Contractors

4559 S. Paulina St., Chicago, Ill.